NSU Sağ terörü
Dosyası

Müslümanlar Koordinasyon Konseyi (KRM)
Kasım 2012

Yazışma Adresi
Türkisch-Islamische Union der Anstalt für Religion e.V.
Subbelrather Str. 17 · 50823 Köln
Tel: +49 (0) 221 - 86 99 70
Fax: +49 (0) 0221 - 86 99 791
info@koordinationsrat.de

Müslümanlar Koordinasyon Konseyi, dört ana federasyon olan DITIB, VIKZ, Islamrat ve ZMD tarafından Mart 2007 yılında kurulmuştur. Konsey Almanya'daki Müslümanların temsil edilmesini düzenler ve siyaset ile toplum için muhatap oluşturur.

İçindekiler 1

1. Giriş 2

2. Olayların ortaya çıkması, öncesi ve sonrasında tepkiler 3

2.1 Anayasayı Koruma Daireleri'nin rolü 3

2.2 NSU'nun meydana çıkmasından önceki değerlendirmeler 7

2.3 NSU skandalına devletten gelen tepkiler 12

NSU mağdurları için anma töreni 12

Anı levhası ve sokakların yeniden adlandırılması 13

Almanya Federal Meclisi araştırma komitesi 14

3. Almanya'da İslam düşmanlığı 17

3.1 "Almanya'daki durumlar" - Heitmeyer 20

3.2 Almanlar ve göçmenleri – Avrupa kimliği çalışması sonuçları - Schmidt-Denter 22

3.3 Sinus-Çevre araştırması "Günlük yaşamda ayrımcılık" (2008) 24

3.4 NSU cinayetlerinin ardından, Türk göçmenlerin duygusal durumu ile ilgili araştırma 27

4. KRM'in bakış açısı 29

Talep listesi 31

Ek 1: NSU-Terör kroniği 33

Ek 2: NSU seri cinayetleri hakkında KRM'in tepkileri 38

15.11.2011 tarihli basın açıklaması 38

23.11.2011 tarihli basın açıklaması 40

15.01.2012 tarihli basın açıklaması 45

23.02.2012 tarihli basın açıklaması 46

28.05.2012 tarihli basın açıklaması 48

Kaynaklar: 50

Bilimsel araştırmalar: 51

1. Giriş

Nationalsozialistischer Untergrund – NSU (Nasyonal Sosyalist Yeraltı Teşkilatı) olarak adlandırılan sağcı terörünün ortaya çıkmasıyla, Almanya'da genel olarak azınlıkların ve özellikle Müslümanların güvenlik durumunun ne şekilde olduğu gözler önüne serilmiştir. On yıldan uzun bir süre zarfınca sağcı teröristler, kimse tarafından hesaba çekilmeden, tüm ülkenin bir ucundan diğer ucuna kalın bir kan izi çekerek, soğukkanlılıkla on kişiyi katledebilişlerdir. Faillerin açıklanmasının ardından bir yıl geçmesine rağmen dava hala aydınlatılamamıştır. Devlet yetkililerinin başarısız mı olduğu ve bu grubun üyeleri haricinde başka destekçilerinin mi bulunduğu, halen belirsizliğini korumaktadır.

Buna karşın failleri sorumlu tutmak yerine, olayların en başından beri mağdurların aileleri hedef alınmıştır. Eylemlerin yabancı düşmanlığı motifleri taşıyabileceği olasılığı ise, yıllarca göz önünde bulundurulmamıştır. Uzun yıllar boyunca güvenlik kurumları, zanlıları Türklerin kendi içlerindeki mafya çevrelerinde veya Türkiye'de aramışlardır. "Döner cinayetleri" ya da "SOKO Bosporus" gibi terimler medya çevrelerinde sık sık zikrediliyor ve mağdurların kendi cinayetlerinde suç ortağı oldukları izlenimini veriliyordu.

NSU cinayetlerinin kroniği ve Müslümanlar Koordinasyon Konseyi (KRM), devlet ve onun güvenlik birimleri tarafından oluşturulan tepkiler, eldeki analizde bir araya toplanarak, KRM'yi oluşturan dini toplulukların perspektifi başlığı altında yorumlanacaktır. Bu bağlamda sadece doğrudan NSU cinayetleri ile ilgili olan hususlara değinilmeyecektir, aynı zamanda yeni araştırmalar temelinde genel toplumun gelişimi de ele alınacaktır. Burada İslam'ın, daha doğrusu Müslümanların genel toplum içinde ne durumda oldukları örnek olarak gösterilmektedir.

Bu analizin sonunda, KRM'nin taleplerinin bir listesi oluşturulmaktadır. Bu listede KRM üyesi dernekler, NSU Terörü bağlamındaki talep ve beklentilerini dile getirmiştir.

2. Olayların ortaya çıkması, öncesi ve sonrasında tepkiler

NSU'nun suçlandığı cinayet vakaları karşısında, siyaset ve medya mensuplarının tavır ve davranışları, Almanya'daki Müslümanları son derece tedirgin etmiştir. Siyasi aktörler ile medya uzun zaman bu fiillerin arka planında bir yabancı düşmanlığının bulunduğunu hesaba dahi katmamışlardır. Devletin bu cinayetler ile ilgilenme şekli, Müslümanların Alman hukuk devletine olan güvenini sarsmıştır. Bu güvenin tekrar inşa edilebilmesi için, bu davanın acilen çözülmesi büyük önem taşımaktadır. Devlet kurumlarının, neden uzun bir süre boyunca yabancı düşmanlığını geri plana ittikleri sorusunu artık kendilerine sormaları gerekmektedir. Sorunlar yalnızca yapısal kökenli mi idi, yoksa görevlilerden kaynaklanan sorunlar da varmıydı? Anayasayı Koruma Dairesi bu skandal içinde nasıl bir rol oynamıştır? Ve siyaset bu olaydan doğru sonuçlara varmış mıdır? Bu sorular, aydınlatma çalışmaları çerçevesinde çözüme kavuşturulmalıdır.

2.1 Anayasayı Koruma Daireleri'nin rolü

NSU'nun izlenmesindeki Anayasayı Koruma Daireleri'nin rolü, özellikle de Thüringen Anayasayı Koruma Eyalet Dairesi ve onun eski başkanı Helmut Roewer[1], siyaset ve medyanın tartışma konusudur. Thüringen İçişleri Bakanı Jörg Geibert, eyalet yetkililerinin, Ocak 1998'den bu yana medyada Zwickau terör hücresi olarak adlandırılan Beate Zschäpe, Uwe Mundlos ve Uwe Böhnhard üçlüsünün takibinde kusursuzca çalışılıp çalışılmadığı konusunda kuşkulu olduğunu ve bir komisyon kurulacağını duyurmuştu.[2] Buna karşın Roewer, terör hücresi ile ilgili 1998 yılında bir tutuklama olayını engellemiş olan Jena Polisi'nin olayla bir bağlantısı olduğunu tahmin ediyordu.[3]

---

[1] Christiane Kohl: Neo-Nazi saldırı serisi ve Anayasayı Koruma: 24 dosya klasörü – ve hiçbir şey dikkatimizi çekmemiştir. Süddeutsche Zeitung, 14 Kasım 2011.

[2] Thüringen'li aşırı sağcıların takibi. İçişleri Bakanı kendi yetkililerinden şüpheleniyor. faz.net. 12 Kasım 2011.

[3] Aşırı sağ terör hücresi: Eski Federal Yargıç Schäfer'in yetkililerin rolünü açıklaması gerekiyor. Eski Anayasa Koruması polislere karşı iddialarda bulunyor. MDR, 15 Kasım 2011.

Basın 13 Kasım 2011 tarihinde ateşe verilen evin kalıntıları arasında yasadışı ve yasal belgelerin bulunduğunu duyurmuştu[4]; bu tür bir tanımlama, normal şartlarda gizli servis tarafından kendi çalışanlarını korumak için verilen resmi-sahte kimlik belgeleri için yapılır. 22 Kasım 2011 tarihinde dpa tarafından yayımlanan bir düzeltme haberi ile bu evrakların bir NSU destekçisi tarafından Uwe Mundlos'un bir vesikalık resmi kullanarak, nüfus dairesine resmi bir pasaport başvurusunda kullanıldığı doğrulanmıştır.

18 Kasım 2011 tarihinde MDR, 1998 veya 1999 yılında Thüringen Özel Komando birliklerinin (SEK), izleri bulunmuş olan üç şüpheliyi yakalama fırsatlarının olduğunu bildirmişti. Aramayı yapan polisler, şüphelileri Chemnitz'de bulmuş ve durumu merkeze bildirilmiştir. Bu grubun yakalanabilmesi için, somut bir fırsatın mevcut olmuş olması gerekiyordu. Operasyonun, SEK'in müdahale için yola çıkmasına yakın bir zaman kala iptal edilmesi, MDR haberlerine göre, operasyona katılan memurların daire yetkililerine karşı yoğun şikâyetlerine sebep olmuştur. Ayrıca aramayı yapan polisler de (LKA) Eyalet Kriminal Dairesi'nin emriyle geri çekilmişlerdir. Thüringen Eyalet Kriminal Dairesi bu iddiayı yalanlamış, İçişleri eski Bakanı Richard Dewes bu bağlamda bir beyan vermeyi, eski bir resmi yetkili olarak "hukuk kurallarını" takip ettiği gerekçesiyle reddetmiştir.[5] Spiegel dergisi de 1990'lı yıllarda Mundlos, Böhnhardt ve Zschäpe'nin çevresinde en az üç ajanın olduğundan bahsetmektedir.[6]

Bu iki kişinin ölümünden sonra, 2011 yılında Thüringen İçişleri Bakanı Jörg Geibert tarafından başlatılan ve eski federal hâkim Gerhard Schaefer tarafından yürütülen incelemenin, 1998'de gerçekleşen ve başarısız olan tutuklamanın tam koşullarına açıklık getirmesi beklenmektedir.[7]

---

[4]Günther Lachmann, Florian Flade: Sağ terörü: Faillerin gizli servisle olası bağlantısı. "Yasal yasadışı kâğıtlar" sağlanmıştır. Welt Online. 13 Kasım 2011.

[5]"Zwickau üçlüsü": Thüring'li SEK failleri yakalamaya yakın iken „geri çağrılmıştır". MDR, 18 Kasım 2011.

[6]NSU Araştırmaları: Anayasayı Koruma Dairesi, üç ajanı terör üçlüsünün çevresinde konuşlandırmıştır. Spiegel Online. 19 Kasım 2011.

[7]Neo-Nazi aramalarındaki hatalar: Thüringen'li Bakan soruşturmacılara saldırıyor. Spiegel Online. 16 Kasım 2011.

Aralık ayının ortalarında, Thüringen Anayasayı Koruma Dairesi'nin, saklanmış olan grubun en azından bir dönem nerede kaldıklarını bildiği ortaya çıkmıştır. Bunu, bu üçlünün 15 Mayıs 2000 tarihinde Chemnitz'de çekilmiş ve Thüringen Eyalet Kriminal Dairesi dosyalarına ulaşmış ve aslen Thüringen Anayasayı Koruma Dairesi'nden gelmiş olan bir gözetim fotoğrafı kanıtlamıştır. Helmut Roewer, Kasım ayında, 1998'de ortadan kaybolan aşırı sağcının aranması çalışmalarının, ne yazık ki başarısızlıkla sonuçlandığını açıklamıştı.

Ayrıca Thüringen Anayasayı Koruma Dairesi, Bild am Sonntag'dan alınan bilgiye göre, Zwickauer'lı üçlüye bir ödeme yaptığını itiraf etmiştir. Buna göre gizli servis, ajanlar vasıtasıyla bu terör hücresine sahte pasaportlar için 2000 Alman Markı aktarmıştır. Bu olayı 6 Aralık 2011 tarihinde Anayasayı Koruma Dairesi çalışanlarından birisi, Thüringen Eyalet Meclisi gizli kontrol heyeti oturumunda anlatmıştır. Aynı şahsın beyanlarına göre, Anayasayı Koruma Dairesi dinlenen telefon görüşmeleri sonucunda, bu Neo-Nazi grubunun o dönemlerde yeni pasaportlar için paraya ihtiyaçlarının olduğu bilmekteydi ve para yardımı ile birlikte bu aşırı sağcıların bulundukları yer ve kod adları hakkında bilgiler edineceklerini düşünüyorlardı. Anayasayı Koruma Dairesi 2000 yılında NPD görevlisi ve ajan Tino Brandt'a bu parayı teslim etmiştir. Bununla birlikte, Anayasayı Koruma Dairesi, Nüfus Daireleri'ne bu olay hakkında bilgi vermediği için, Zschäpe, Mundlos ve Böhnhardt yeni kimlikleri ile tanınmadan ortadan kaybolabilmişlerdir. Anayasayı Koruma Dairesi kısa bir süre sonra bu ajanın parayı kendisi için kullandığından, para transferinin başarısız olduğunu doğrulamıştır. Kaynak olarak, haklarında daha fazla açıklık getirmediği güvenlik çevrelerini gösteren, Berlin Gazetesi'nden alınan bir makaleye göre, 1990 sonlarında Anayasayı Koruma Dairesi yetkilileri polislerin kovuşturma tedbirlerini de sabote etmişlerdir. Bu bağlamda Anayasayı Koruma Dairesi, kendi ajanı olan Tino Brandt'a, ona karşı yürütülen gözetlemeler hakkında bilgi vermiştir. Dâhil olan yetkililer arasındaki güvensizlik ve bilgi ablukaları o kadar ilerlemişti ki, çeşitli vakalarda, Anayasayı Koruma Dairesi tarafınca, gözetim yapan polis memurları dahi izlenmiştir. Polis yetkilileri ile Thüringen Anayasayı Koruma Dairesi arasındaki rekabetçi çekişmelere örnek olarak, Berlin Gazetesi ile Spiegel online, Tino Brandt ve Uwe Mundlos'un babasının doğrulayıcı ifadelerini, diğer ipuçları olarak göstermişlerdir.[8]

---

[8]Thüringen Anayasa Koruma: Hatalar, yanılgılar ve kazalar, Spiegel Online, 19 Aralık 2011.

Thüringen'in yanı sıra, diğer eyaletlerin Anayasayı Koruma Daireleri de kamuoyu tarafından eleştiriye maruz kalmışlardır. Böylece Hessen bölgesi Anayasayı Koruma Dairesi'nde görevli bir memurun, Halit Yozgat cinayeti sırasında, olay anında Kassel'de bulunan bir internet kafede bulunması ve oradan kendisini tanık olarak yazdırmadan ayrılması, onun bu olaydaki rolünden şüphelenilmesine neden olmuştur.[9] Hatta Aşağı Saksonya yetkilileri de, kendisinden istenileni safça yerine getiren bir yandaş olarak kabul ettikleri ve muhtemelen olaylara yardımcı olan Holger G.'nin izlenmesinde ciddi hatalar yaptıklarını itiraf etmişlerdir.[10] Bavyera İçişleri Bakanı Joachim Hermann'ın Ocak 2012 tarihinde verdiği bir beyanından, Tino Brandt'ın 1990'ların başından 2002 yılına kadar Bavyera Anayasayı Koruma Dairesi tarafından izlendiği, ancak onunla irtibata geçilmediği anlaşılmaktadır. Ayrıca, konuyla ilgili olarak Thüringen ve Bavyera Anayasayı Koruma Eyalet Daireleri arasında bilgi alışverişi de gerçekleşmiştir.

Aralık 2011 tarihinde ise, Jena'lı asıl failler olan Zschäpe, Mundlos ve Böhnhardt'a karşı kullanılabilecek, önceki soruşturmalardan kalan önemli delillerin tamamen kaybolduğu ortaya çıkmıştır. Frankfurter Rundschau'un bilgileri doğrultusunda, Ocak 1998 tarihinde ele geçirilen dört boru bombası ve de ortadan kaybolan üçlünün muhtemel destekçilerine ait dinleme kasetleri, grubun yakalanmasından yıllar öncesinde Thüringen soruşturma makamları tarafından yasal talimatlar doğrultusunda imha edilmiştir. Bu durum güvenlik kaynaklarına göre, soruşturmaları çok zorlaştırmaktadır.[11]

Çalışmaların neticesinde, eyalet dairelerinin federal başsavcılığı "sistematik olarak dava dışında tutmak" için gayret sarf ettikleri sonucu ortaya çıkmaktadır; federal başsavcıları davayı üzerine alma koşullarının vuku bulup bulmadığına, ancak gazete kupürlerinden hareketle karar verebiliyordu.[12]

---

[9] "Nasyonal sosyalist arka plan": Anayasayı Koruma Dairesi büyük bir ihtimalle "döner cinayetlerine" karışmış. FAZ. 14 Kasım 2011.
[10] Neo-Nazi cinayet serisi: Aşağı Saksonya terör aramalarında hataya düşüyor. Süddeutsche Zeitung. 16 Kasım 2011.
[11] "Zwickau hücresine karşı deliller imha edilmiştir", Frankfurter Rundschau, 23 Aralık 2012.
[12] 'NSU cinayetleri araştırmasında kaos ve kavga", Süddeutsche Zeitung, 05 Mayıs 2012.

2.2 NSU'nun meydana çıkmasından önceki değerlendirmeler

Göçmen kökenli küçük işletmecilere karşı işlenen cinayetler, medyada çoğunlukla mağdurların Almanya'daki Türk toplumu içinde var olan yasadışı faaliyetlere karışmış olduğu iddiasıyla gündeme getirilmekteydi. Yıllarca, gazeteciler ve soruşturmayı yürütenler farklı sebepler üzerinde durmaktaydı, ancak kesinlikle aşırı sağcı sebepler üzerinde değil. Polisin cinayetler arasında bir bağlantı görmemesiyle kalmamış, tamamen spekülasyona dayalı ve hiçbir kanıt olmaksızın cinayetlerin yasadışı suç çevreleri ortamında bir hesaplaşmanın sonucu olduğu polis tarafından baştan beri varsayılmıştır. *Die Welt* Gazetesi, "Bu bir profesyonelin işi" şeklinde soruşturmayı yürüten bir polisin ifadesinden alıntı yapıyor ve olayın faillerine dair,"Anadolu'nun dağlarından gelip eylemlerini gerçekleştiren bir çete" diye tahminlerde bulunuyor, daha sonra ise İstanbullu bir şirketin Avrupa çapında insan kaçakçılığı ve uyuşturucu kaçakçılığına karışmasından bahsediyordu.[13] *Focus* Dergisi, özel soruşturma komisyonu (Soko) müdürü Wolfgang Geier'den bir alıntı yayınlayarak: Cinayetlerin "çok akılcı, düşünülmüş ve planlı olarak yapılmış", olduğunu iddia ediyordu. Sebebinin, bir yabancı düşmanlığından kaynaklandığını, "kesinlikle mümkün değil" gerekçesiyle ihtimal dışı bırakıyorlardı. *Bild* gazetesi ise, "dört sıcak iz" başlığıyla, "Uyuşturucu mafyası, organize suç, haraç ve kara para aklama" yorumunu getiriyordu. *Frankfurter Rundschau* Gazetesi ise "yabancı düşmanlığından kaynaklandığı fikri mümkün görünüyor", ancak siyasi bir motife işaret eden kanıt yoktur, yorumunu getiriyordu.[14]

Hamburger Abendblatt Gazetesi,soruşturmayı yürüten polislerin Türk toplumunda yaptıkları tetkikler sonucunda, "belki naneli bir çay elde etmişlerdir, ama sorularına yanıt bulamamışlardır", diye yazıyordu. *Spiegel* Dergisi de şu şekilde yakınıyordu: "Türklerin, içine sızılması çok güç olan, paralel dünyası katillere ulaşımı zorlaştırıyor." *Süddeutsche* Gazetesi'nde ise, Bavyeralı bir başsavcı, mağdurların Türk çevreleri hakkında yorum yapıyordu ve: "Burada çok bilgisi olan birisi var, ama bir şey söylemek istemiyor." kanaatini dile

[13]"Anadolu'nun dağlarından bir çete", taz, 21 Kasım 2011.
[14] aynı yerde

getiriyordu. Özel soruşturma komisyonu (Soko) müdürü Geier de *Süddeutsche* Gazetesi'ne şu şekilde bir beyanatta bulunuyordu;, ona göre "suskunluğun ördüğü duvardan dolayı", Türklerin halen bu toplumun bir parçası olmadıkları izlenimi bulunmaktadır.[15]

Spiegel Dergisi, 2011 yılının başında, yaşanan bu olayların arkasında "sağcı/milliyetçi Türkler, Türk Milli İstihbarat Teşkilatı ve gangsterler arasındaki güçlü bir ittifak"ın olduğunu tahmin ediyordu. Ağustos 2011'de aynı dergi ilaveten şunları yazıyordu: Araştırmayı yapan Polisleri "Bodensee yakınındaki romantik bir villa'ya" götürebilecek olan bir tanık vardır. Bu villada, cinayet silahı bir kasada saklanmaktadır. Anayasayı Koruma Dairesi bu iddiayı "Hepsi hayal ürünü", diye yalanladı. *Spiegel* Dergisi'nde ise şöyle yazıyordu: "Cinayetler, araştırmayı yapan polisler bunu çok iyi biliyorlar ki, yasadışı faaliyetleri olan kişiler arasında bir hesaplaşma veya ihanet edenlere karşı bir intikamdan kaynaklanıyordu."

Spiegel dergisinin izahına göre, aşırı sağcı hücrenin ortaya çıkmasıyla, bütün Almanya bir „Şok/felç durumuna" düşmüştür.[16] Almanya İçişleri Bakanı Hans-Peter Friedrich, 2011 yılının Temmuz ayında Norveç'teki çifte saldırı vuku bulduktan sonra bile, Almanya'da sağcı terör saldırıların olabileceğine dair hiçbir acil tehlike görmüyorum, şeklinde beyanda bulundu.[17] Federal Başsavcı Rainer Griesbaum da, bu iddialar karşısında şaşkınlığını şöyle dile getiriyordu: "Son yıllardaki araştırmalarımızda aşırı sağ alanda, sağ terörist - yani yerleşik – yapıların bulunduğunu tespit edemedik".[18]

Markus Horeld (DIE ZEIT Gazetesi) için ise, bu skandal ile beraber, hukuk devletine olan güvenin sarsılmasına neden olan ve açıklığa kavuşturulması bir takım sorular ortaya çıkmıştır:

"Hemen hemen her şeyin gözlemlendiği bir ülkede, nasıl olur da biri mağazaya girebilir, sahibinin resmini çekebilir, onu vurabilir, tekrar resmini çekebilir ve hatta tabutunun nakliyesini takip ederek kanıt oluşturabilir?

---

[15] aynı yerde
[16] Severin Weiland: Zwickau hücresi: Ülke şokta. Spiegel Online. 13 Kasım 2011.
[17] Norveç'te saldırı: Almanya'yı radikal bireysel saldırıcılardan gelebilecek ne gibi tehlikeler bekliyor? Der Tagesspiegel. 24 Haziran 2011.
[18] Terör açıklamaları: Thüringen Almanya genelinde imaj kampanyasını durduruyor. Federal Başsavcılığı „şaşırmıştı". Spiegel Online. 17 Kasım 2011, 25 Kasım 2011 tarihinde indirilmiştir.

Bu nasıl bir Anayasa Koruma Dairesi'dir ki, seri katiller çevresinde kendi beslediği aşırı sağcı ajanlar yerleştirir de, hiçbir bilgi elde edemez? Veya belki de daha kötüsü: elde ettiği bilgileri polise aktarmaz?

Üç insan, nasıl Almanya'da on üç yıl iz bırakmadan ortadan kaybolmayı başarabilir?"[19]

İhmali ve kendi ajanlarının olaylara karışmış olma ihtimalinden dolayı, Anayasayı Koruma Dairesi'nde köklü reformların yapılması istenmektedir.[20] Nils Minkmar, FAZ terör uzmanı Bruce Riedel'den bir alıntı yaparak, "Eğer bir insan uzun yıllar yoğun bir aramadan kaçabiliyorsa, o kişi devletin koruması altındadır." ifadesini kullanıyor ve bu şekilde NSU davası üzerindeki gizli servisin çalışmalarını "tam bir başarısızlık" olarak tanımlıyordu. Minkmar'a göre, onları "lağvetmenin zamanı gelmiştir", çünkü onlar işlerini doğru yapsalardı, on insan halen hayatta olurdu.[21]

Kamuoyunun aksine, Almanya'daki Müslümanlar uzun zamandır Anayasayı Koruma Dairesi'nin tarafsızlığından şüphe ediyorlardı. İslami kuruluşlar, camiler ve ülkedeki muhafazakar Müslümanlar, Anayasayı Koruma Dairesi yetkililerinin gözünde hep potansiyel „failler veya destekçileri" olarak görülüyordu. Diğer bir olasılık olan, Müslümanların da terör mağduru olduğu ya da olabileceği, ne yazık ki ihtimal dahilinde dahi görülmemiştir. Almanya'da Müslümanlara karşı terörün her türlüsü zaten vardır. Bu manzarada, İslami kuruluşların "Zwickau listesi" hakkında doğru bilgi elde etmek için nafile çabaları yer almaktadır. Hal böyle olunca, İslami kuruluşların yetkilileri, teröristler tarafından hedef alındığını ancak basın yoluyla öğrenmişlerdir. Polisin terörle mücadelede, Müslümanların sözde işbirliği eksikliği hakkında şikâyet etmelerinden sonra, şimdi İslami teşkilatlar, polisi işbirliği eksikliğinden dolayı suçlamaktadır. Yetkililer, bildiklerini ilgili kişiler ile sadece seyrek olarak paylaşıyorlardı. Bu arada bazı İslami kuruluşlara, kendilerinin kara listeye alındıkları hakkındaki bilgi ise tek tip mektuplar ile bildiriliyordu.

---

[19] Markus Horeld: Sağ terörizmi: Hukuk devletine olan güven zedelenmiştir. Zeit Online. 14 Kasım 2011.
[20] Yassin Musharbash: Güvenlik yetkilileri eleştiri altında: Gizli servisin neleri değiştirmesi gerekiyor. Spiegel Online. 18 Kasım 2011.
[21] Nils Minkmar: Gizli servisler: en önemlisi Peng sesi çıkartmasıdır! FAZ. 20 Kasım 2011

Medyada artık, aşırı sağa karşı mücadelede vuku bulan eksiklikler en ince ayrıntısına kadar sıralanmaktadır. Ancak Almanya'daki Müslümanlar, bu önde gelen medya kuruşlarının insanı aşağılayıcı bir terim olan "Döner cinayetleri" sözcüğünün fikir babası olduklarını ve sorgulamadan yıllar boyunca failler (ve mağdurlar) hakkındaki resmi "mafya teorisini" kabul etmiş olduklarını da unutmamışlardır. Sadece Türk basınında, olayların başından bu yana failin bir aşırı sağ arka planı olabileceği söylentileri yer almıştı.

Müslümanlar arasında güvenlik kurumlarının, özellikle Müslümanların gözetlenmesi söz konusu olduğunda takındıkları tavır ve çalışmaları hakkında eleştiriler bulunmaktadır. Almanya'daki yetkililerin rahatlıkla kabul ettikleri "favori düşmanı", hiçbir eleştirme gücüne sahip lobisi bulunmayan "İslamcılık" idi. Belirsiz bir kavram olan "İslamcılık", aynı zamanda masum Müslümanları, çabukça kitle katilleri ile aynı kefeye koyabilmekte idi ve doğrudan ve dolaylı olarak bu insanların temel haklarına müdahaleye izin vermekteydi. Modern ideoloji ile dini muhafazakar kimliğin, hangi sonuca varabileceğini düşünmeden, karşı karşıya getirilmesi yanıltıcıdır. Ve kısmen korkunç iddialarla dolu olan yüzeysel olarak hazırlanmış Anayasa Koruma raporları, çoktan beri yetkili makamlara olan güveni sarsmıştır. Sayısız "panikçiler", yazarlar, gazeteciler ve yetkililere danışmanlık yapan İslam eleştirmenleri, bu resmi tamamlamaktadırlar.

Sözde „Yasadışı bir örgüt"ü yönettikleri iddiasıyla suçlanan Müslüman görevlilere karşı yürütülen uzun süreli soruşturmaların, medyada geniş olarak sergilendikten sonra, dayanağı olmayan iddialar olduğunun belli olması da, Müslümanların hukuk devletine olan güvenini sarsmıştır. Bunun başka bir sonucu da: Müslüman olmayan nüfusta, İslam'ın tehlikeli ve tehditkâr bir durumun kaynağı olduğu kanısının yayılmasıdır.

Devlet düşmanlığı yapılarının oluşmasında etkin olan kuşkulu ajanlar üzerinden gerçekleşen güncel tartışmalar, birçok Müslüman'ın görüşüne göre, sadece sağcı sahne ile sınırlandırılmamalıdır. Düşman hatlarını inşa ederken, görevlendirilen ajanların rol ve katkısının tartışılması hali hazırda gecikmiştir bile. Sağ tutumlu Anayasayı Koruma Dairesi personelleri hakkında çıkan haberler de inanılmaz derecededir. Şüphesiz ki güvenlik kurumlarında ve onların danışman kadrosu içinde, İslam'a karşı tutumlarında objektif olmayan, aksine sübjektif olan ve sorgulanması gereken akımlar mevcuttur. Ayrıca eyaletler arasında, iktidardaki hükümetin tutumuna göre değişen, Müslüman-

ların fikir yapıları hakkında ortak bir düşünce de bulunmamaktadır. „İslamcı“ olarak tanımlanma, oluşumunda belirsiz, sosyal etkisinde ise feci bir durum teşkil etmektedir. Anayasayı Koruma Dairesi'nin raporlarını ve bunlara eleştirel yaklaşımdan aciz olan medya gücünün etkileşimi, daireleri ve onların İslam danışmanlarını muazzam bir güç artışı ile donatmaktadır. Yanlış veya tartışmalı raporlara karşı yargı yolu o kadar uzun sürmektedir ki, ilgililerin itibar kaybı – karar ne olursa olsun- durdurulamaz şekildedir.

Sağ gözdeki körlük tezi - bazı görevlilerin siyasi meylinden kaynaklanan güvenlik anlayışı ile izah edilebildiği gibi – Müslümanlar söz konusu olduğunda, bazen histerik ve orantısız tavır ve davranışın da izahı olabilmektedir. Belki burada Alman güvenlik kurumlarında aşırı sağcı kesimin gözetimi hususunda tedricilikle yaygınlaşan ihmalin ve bunun getirdiği açık ve dramatik sonuçlarının anlaşılması için bir kilit yatmaktadır. Örneğin 2012 yılı Nisan ayında, İçişleri eski Bakanı Otto Schily, o zamanlar sorumlu İçişleri Bakanı iken, Köln'de yaşanan bombalı saldırı hakkında, eylemin terör kökenli olmadığını söylemesinin, bir yanlış değerlendirme olduğunu ifade etti: Bakan, "NSU-terör grubunun daha önce izine rastlayamayışımızın, siyasi sorumluluğunu ben ve eyaletler bakanları üzerimizde taşıyoruz", şeklinde Tagesspiegel Gazetesi'ne beyanda bulunmuştur. 2004 yılının Haziran ayında Köln'de gerçekleştirilen NSU bomba saldırısından sonra, ilk incelemelere göre olayın hiçbir terör arka planı bulunmamaktadır, şeklindeki ifadesinin de bir hata olduğunu itiraf etmiştir. Schily: "Biz şimdi bunun çok ağır sonuçlar doğuran bir hata olduğunu biliyoruz", açıklamasında bulunmuştu. "Biz" ile o dönem Nordrhein-Westfalen'deki meslektaşını, Fritz Behrens'i (SPD), kastetmişti. Bu yanlış tahmini o, Schily ile birlikte verdikleri bir beyanda da ilan etmişlerdi.[22]

Tagesspiegel Gazetesi, bakanların bu yanlış değerlendirmesinin, polis ve savcıların tahkik ve araştırmalarını yabancı kökenli toplum ve ortama yönlendirmeleri hususunda, ciddi bir şekilde etkide bulunmuş olabileceğini vurgulamaktadır.

Savcılar açısından herhangi bir siyasi motif görülemediğinden dolayı, tahkik işlemini başlatmış olan terör olaylarında yetkili Federal Başsavcılık bu araştırmalara dâhil edilmemişti.[23]

---

[22]"Schily ağır hatasını itiraf ediyor", Tagesspiegel, 19 Nisan 2012.
[23]aynı yerde

2.3 NSU skandalına devletten gelen tepkiler NSU mağdurları için anma töreni

21 Kasım 2011 tarihinde Almanya Federal Meclisi'nde milletvekilleri tarafından bir dakikalık saygı duruşunda bulunulmuştur ve görüş ayrılıklarının açıkça ortada olduğu bir tartışma sonucunda oy birliği ile aşırı şiddete karşı bir açıklama yapılmıştır. Burada, Almanya Federal Meclis Başkanı Norbert Lammert mağdurların ailelerinden tüm milletvekilleri adına özür dilemiştir. "Güvenlik kurumlarının yıllar boyu planlanan ve gerçekleştirilen suçları tespit edemediklerinden ve de engelleyemediklerinden dolayı utanç duyduğunu" beyan etmiştir.[24]

Bu beyandan önceki tartışmada, Almanya Federal İçişleri Bakanı Hans-Peter Friedrich (CSU) yabancı düşmanlığına zemin hazırlanmaması için birlik çağrısında bulunmuştu. Ayrıca başarılı olunacaksa, NPD'nin kapatılmasını da savunmuştur. Ancak, bu talep tek başına bir gündem maddesi oluşturmamıştı.

23 Şubat 2012 tarihinde Berlin konser salonunda gerçekleştirilen kapsamlı bir anma töreninde, Federal Almanya Başbakanı Angela Merkel mağdurların ailelerinden yanlış ithamlardan dolayı özür diledi. Cinayetleri "ülkemiz için bir utanç" olarak adlandırdı ve failleri ile ilgili şu soruyu sordu; "[…] kim veya ne […]" böyle failleri, böyle aşırılıklar yapacak kadar etkiliyor. Almanya Türk Toplumu başkanı Kenan Kolat ise, anma törenini eleştirmişti: 1990'lı yıllardaki siyasetçiler Mölln ve Solingen kentlerindeki kundaklama olayları ile ilgili hangi açıklamalarda bulundularsa, bugün de aynıları geçerlidir. Kolat ayrıca, toplumsal ırkçılığa karşı hükümetin net bir stratejisinin olmadığını da görmektedir.[25]

---

[24]Federal Meclis mağdurların ailelerinden af diliyor, Die Zeit 22 Kasım 2011.

[25]Sağ terör mağdurları: Merkel ailelerden özür diliyor, Spiegel 23 Şubat 2012.

Anı levhası ve sokakların yeniden adlandırılması

NSU'nun cinayetleri işlediği yedi şehir, anı levhaları ve sokakların yeniden adlandırılmasıyla mağdurları anacaktır. Bu yedi şehrin tamamında, aşırı sağ cinayetlerin kurbanı olan on mağdur tek tek hatırlatılacaktır. Planlanan anı levhalarında, mağdurlar anılacak ve uzun bir süre yabancı düşmanlığı bağlantılı eylemlerin soruşturma makamlarının gözünden kaçtığı belirtilecektir.

Anı levhası üzerindeki yazıda: "Neo-Nazi canileri 2000 ila 2007 yılları arasında yedi Alman kentinde on insanı öldürmüşlerdir: Almanya'da aileleriyle birlikte yeni bir vatan bulmuş olan dokuz vatandaş ve bir polis memuresi. Bu terör ve zorbalık eylemlerinin yıllar boyunca asıl sebebinin, insanlara karşı nefretten dolayı cinayet olduğunu anlayamadığımızdan dolayı şaşkınlık ve utanç içindeyiz. Şimdi şunu söylüyoruz: Bir daha asla!"

Almanya Federal Meclisi araştırma komitesi

Almanya Federal Meclisi NSU-cinayetlerinin aydınlatılması için bir araştırma komisyonu kurmuştur. Bu komisyonun görevi polis ve gizli servisin, güvenlik yetkilileri tarafından engellenmeden işlenen, üç üyeli bir Nazi hücresinin gerçekleştirdiği seri cinayetlerin aydınlatılmasında yapmış olduğu hataları tespit etmektir.

Araştırma komisyonunun ilk dinlemesindeki en önemli şahıs, 22 yıl Berlin Senatosu'nun yabancılar sorumlusu olarak görev yapan ve bugün Berlin Paritätischer Wohlfahrtsverband Derneği başkanlığında bulunan Barbara John olmuştur. Bayan John, 20 Aralık'tan bu yana Neo-Nazilerin katletmiş olduğu insanların yakınlarına pratik yardımda bulunmak amacıyla ombudsman görevini üstlenmiştir, yani bir aracı sıfatıyla mağdurların haklarını devlet kurumları karşısında arayıp savunan kişi olarak görev üstlenmiş, insanların muhatabı olmuştur. Bu kolay bir görev değildir, çünkü yaklaşık 70 kişi'ye destek verecektir. Bu görev için Almanya Federal Cumhuriyeti kendisine bir ofis dahi tahsis etmemiştir, bu hizmet için hâlâ Paritätischer Wohlfahrtsverband Derneği'nin ofislerini de kullanmaktadır. Ve görevi icabı oluşan telefon masraflarını dahi kendi cebinden karşılamaktadır.[26]

Bayan John sadece aileler ile temas halinde değildir, aynı zamanda onların avukatları, çeşitli bakanlıklar, başsavcı ve bürokratik katılıklarıyla, mağdur ailelerini sürekli umutsuzluğa sürükleyen daire yetkilileri ile de boğuşmaktadır. Ombudsman bayan John, örneğin Adalet Bakanlığı'nın mağdurlar fonundan bazı mağdur ailelerine verilen 10.000 Euro'nun, Sosyal Yardım Dairesi'nce bu ailelerin bir kısmına ödenen sosyal yardım parasına sayılmaması için mücadele etmek zorundadır. John, resmi dairelerin bu para tükeninceye kadar, işsizlik parasının ödenmesine karşı gelmeleri gibi olaylar yaşadığını da anlatmaktadır.

---

[26]John NSU mağdurlarının aileleri için daha fazla yardım talep ediyor, Die Welt 22 Şubat 2012.

Aynı şekilde John'un destek verdiği, Köln'deki bir çivili bomba saldırısı mağduru da, resmi makamlar ile boğuşmak zorundadır. Yetkililer, John tarafından alınan bilgiye göre kendisinin üst bedeni parçalanmış durumda olan bu saldırı mağdurunu, ruhsal durumu iyi olduğu halde, psikolojik tedavi alması için zorlamaktadır. Ancak, mağdurun kendi isteği ile psikolojik tedaviyi bırakması durumunda, mağdur tazminat yasalarına göre yapılan ödemelerin derhal kesilmesi söz konusudur.

John aynı şekilde polisin çalışmalarını da açık bir şekilde eleştirmekte ve Araştırma Komisyonu'ndan polis teşkilatının çalışmalarını da incelemesini, özellikle bunların Almanya gibi bir göçülkesinin ihtiyaçlarına uygun olup olmadığını sorgulamasını talep etmektedir. Polis ile ilişkisi olan herkes, onların kendi aralarında birbirlerini tuttuklarından haberdardır. Ombudsman'a göre burada yapılan yanlışların kamuoyuna yansımamasının sebebi de budur. John bu nedenle, örneğin, polisin yabancı düşmanı tavırlara maruz kalan mağdurlarının başvurabileceği ve olayların açıklığa kavuşturulması için hizmet veren bağımsız bir yardım merciin (Clearingstelle) kurulmasını önermiştir.

John'un taleplerinin arka planını, geriye kalanların oybirliği ile hazırlamış oldukları polis ile yaşadıkları tecrübelerinin yer aldığı rapor oluşturmuştur. Mağdur ailelerin hemen hemen tüm yakınları, olaylar sonrası polisler tarafından taciz edilmişlerdir. Bu bağlamda memurların tek araştırma yönleri, yabancı kökenlilerin suç eğilimi doğrultusunda olmuştur. Bu ortamda ailelerden bazıları, polislere aşırı sağcıların da fail olabileceğini söylemiştir, ancak bu bilgi sürekli suretle, hiçbir şekilde ciddiye alınmamıştır. Bunun yerine polis bu davranışıyla, ailelerin sosyal çevreleri ile olan ilişkilerini sarsmış ve bu bağlamda oluşan hasarlar aynen bugün de devam etmektedir.

Birçok insan, polislerin suçlamalarında bir gerçek payı vardır düşüncesiyle, mağdur aileler ile olan ilişkilerini kesmiştir. Bazı ailelerinkendileri bile, belirli bir süre sonra herhangi bir yakınının bu olay ile bir alakasının olduğunu inanmaya başlamıştır. Hatta ailelerin tepkilerini denemek için bazen polisler onları uydurma iddialar ile karşı karşıya getirmiştir. John bu nedenle komisyonu bir mağdur yakınına, polis çalışmaları ile ilgili sorular yöneltmeye teşvik etmiştir. Ombudsman'ın bununla birlikte bir de polisle-

rin kovuşturma çalışmasının düzeltilmesi ile ilgili bir önerisi olmuştur, bu öneri: Gelecekte göçmen kökenli bir insanın mağdur olması durumunda, kovuşturmanın yabancı düşmanlığı arka planını varsayarak olayı ele alınmasının standart haline getirilmesidir. Diğer taraftan, suç mağduru olan göçmen kökenli insanların ihbarda bulunmasının kolay olmadığını Thüringen'deki mobil mağdur danışma merkezi Ezra'da görevli olan Christina Büttner raporunda dile getirmiştir. Örnek olarak, bir banka şubesinde birden fazla fail tarafından tehdit edilmiş olan bir Afrikalı vatandaşın, akabinde şube önünde bırakmış olduğu bisikletinin çalındığını, ancak kendisinin daha sonra yerel polis merkezinde bir ihbarda bulunmasına imkan verilmediğini anlatmıştır. Bu Afrikalı vatandaş bunu daha sonra ancak bir avukat aracılığıyla, zorla yaptırmak zorunda kalmıştır.

Ayrıca mağdurlar, maruz kaldıkları aşırı sağ saldırılarından dolayı kendilerinin suçlamayla karşı karşıya kalmış olduklarını tecrübe etmektedirler, özellikle de polis tarafından kendilerinin Nazilere karşı angaje oldukları ve gösteri yürüyüşlerine katıldıkları biliniyor ise. Büttner'e göre, ırkçılık sadece aşırı sağ düşünce yapılarında değil, aynı anda resmi dairelerde de mevcuttur ve özgür toplumun buna karşı gelmesi gerekmektedir.

Şimdi hükümet nezdinde ve eyaletlerde oluşturulan NSU hakkındaki araştırma komisyonları, bu bağlamda önemli bir katkı sağlayabilirler. Ancak parlamenterlerin işlerini etkin olarak takip edebilmeleri, gerekli olan dosyaların hızlı bir şekilde erişime açılmasına bağlıdır. Böylece siyasetçilerin olayı aydınlığa kavuşturma çabalarının gerçekte ne derece ciddi olduğu tespit edilebilecektir. John'a göre, mağdurlar, uzun yıllardır yanlış yönde araştırmalarını sürdürmüş olan sorumluların Araştırma Komisyonu tarafından tespit edilip hesaba çekilmelerini beklemektedirler.. Bunun ise gerçekten böyle gerçekleşeceğine, Barbara John da inanmamaktadır. Bugün de, NSU'nun ortaya çıkmasından bir yıl sonra yaşananlar, John'un ilk şüphelerinin yersiz olmadığını göstermektedir.

3. Almanya'da İslam düşmanlığı

KRM-üye dernekleri yıllardır Almanya'da artan İslam düşmanlığı konusuna dikkat çekmeye çalışmaktadırlar. Son yıllarda yürütülen çeşitli araştırmaların ve anket sonuçlarının, İslam karşıtı duyguların ve dolayısıyla da İslam karşıtı suçların artma riski olduğunu ortaya koymaları, bu görüşü doğrulamaktadır. Camilere düzenlenen saldırılar ve diğer Müslüman düşmanlığı taşıyan suçlar arttığı halde, bu suçlar halen "nefret suçu" başlığı altında toplanmaktadır ve böylece "yabancı düşmanlığı kökenli suçlar" bölümünde sınıflandırılmaktadır. DIE LINKE, Almanya Federal Meclisi'nde NSU skandalı öncesi bu içler acısı duruma küçük bir soruşturma ile dikkat çekmiştir.[27]

Sol parlamento grubunun, bu ve yeni soruşturmalarına [28] yanıtı, siyasi suçlar anlamında "İslam" veya "Müslüman düşmanlığı" kategorilerinin dahi bulunmadığını ortaya çıkarmıştır. Her ikisi de günümüze kadar "nefret suçları" altında sınıflandırılmaktadır. Almanya Federal İçişleri Bakanlığı'ndan (BMI) alınan bilgileri ışığında, 2011 yılında 30.000'den fazla "siyasi motifli" suç işlenmiştir. Yüzde 3,3- veya 1.010 olay- "yabancılar tarafından işlenmiş suçlar" kategorisine girmiştir. Yarısından fazlası ise (16.873), "aşırı sağcılar tarafından işlenmiş suçlar" kategorisine girmiştir. Almanya Federal İçişleri Bakanı Hans-Peter Friedrich de, özellikle "yabancı düşmanlığı motifleri" ile işlenen suçların artışından duyduğu endişeyi dile getirmiştir.[29]

Ayrıca bu aşırı sağcıların işlediği suçlar, "vahşet boyutu yüksek" karakteristik özelliğiyle göze çarpmaktadır- miktar olarak da işlenen suçlar ile yaralanma oranı çok daha yüksektir. Friedrich basın mensuplarına, "Eski vakaların arka planında muhtemelen sağcı kesimin olup olmadığına dair incelemeler henüz sürmektedir ancak şu ana kadarki sonuçları dikkate aldığımızda NSU'nun işlediği cinayetler dahil 1990 yılından beri sağcıların şiddetine uğrayarak ölen insan sayısı 60'a ulaşmıştır" açıklamasında bulunmuştur.

---

[27] Almanya'da Müslüman düşmanlığı suçları, Basılı Evrak 17/4335 - 22. 12. 2010.
[28] Almanya'daki camilere saldırı, Basılı Evrak 17/9523 - 07.05.2012.
[29] Massouda Khan: "Odaktaki camiler?", Islami Gazete, 30.05.2012.

KRM'in verilerine göre 2001 yılından bu yana her iki buçuk haftada bir, bir cami veya bir başka İslami kurum, Almanya'da saldırıya uğramıştır. Çoğu durumlarda muhtemel suçluların görüşleri sabittir – karalamalar, domuz kafaları veya anti-Müslüman sembolleri gibi. Buna benzer vakalar ne yazık ki bugüne kadardevam etmektedir.

Bu tür suçlarda faillerin tespiti ve olayın aydınlatılması ihtimalinin oldukça düşük olması sebebiyle, Müslümanlara karşı saldırıların asıl sayısının çok daha büyük olduğunu tahmin edebiliriz. İslam düşmanlığının sadece "yabancı düşmanlığı" veya "nefret suçları" kategorisinde toplanmaması ve kendisine has ırkçı şiddet ile işlenen bir suç olarak değerlendirilmesi gerekmektedir. Bunun şu ana kadar yapılmaması sebebiyle olaylar doğru algılanamamakta ve halen Müslüman düşmanlığı içeren suçlar olmadığı yanılgısına yol açmaktadır.

Camilere yapılan saldırıların artması, Müslüman toplumları çok tedirgin etmektedir. DITIB'in 16 Mayıs 2012 tarihindeki basın açıklamasına göre, yılbaşından bu yana ülke çapında camilere yapılan saldırılar vahim bir şekilde artmıştır. Basın açıklamasına göre; "Saldırıların şiddeti ve çekinmezliğinde vahim bir artış gözlemlenmektedir: Bugüne kadar yapılan ve sürekli artmakta olan tahrik ve nefret mektuplarına, şimdi camilerin önüne koyulan kesilmiş domuz kafaları, cami duvarlarına sağ parolaların ve gamalı haçların çizilmesi, Molotof kokteyl saldırıları ve tehlikeli kundaklamalar" da eklenmiştir.[30] Kamuoyunun ve siyasetin bu tür olaylara yaklaşımı Müslümanları şüphelendirmektedir. Bir taraftan medyada bu saldırılardan hemen hemen hiç bahsedilmemektedir. Kamuoyunun bu konudaki tepkisi de sınırlıdır. Diğer taraftan güvenlik yetkililerin tepkileri de birçok Müslümanı huzursuz etmektedir: "Üzücü olan, güvenlik yetkililerinin bu tür saldırıları kamuoyundan, "taklitçilerden sakınmak" gerekçesiyle gizli tutmalarını tavsiye etmesidir. Sonuç olarak, ilgili cemiyetleri daha fazla mağdur duruma düşürmekte olan, çok tehlikeli bir suskunluk döngüsü oluşmaktadır: Cami derneklerinin üyeleri bu tür olaylardan dolayı sadece şoke olmuş değil, aynı zamanda bu tür olaylardan dolayı güvenlik gereksinimlerinin karşılanması konusunda ciddi bir şekilde kısıtlanmışlardır."[31]

---

[30]DITIB-16.05.2012 tarihli basın açıklaması: Camilere saldırılar artıyor.
http://ditib.de/detail1.php?id=301&lang=de

[31]Aynı yerde

Hamburg-Hamm bölgesinde, yılbaşında yaşanan kundaklama olayı ve en son Ahrensburg'daki saldırılar hakkında kamuoyuna seslenen, DITIB Hamburg Eyalet Birliği, DITIB Kuzey Bölgesi Başkanı ve DITIB Federasyonu Yönetim Kurulu Üyesi Dr. Zekeriya Altuğ, bunlar hakkında şu ifadelerde bulunmuştu: "İlgililer ve tüm belediyeler sessizliğe mahkûm edilirse, o zaman bir soğukluk ve korku iklimi yaratırız. Bu, şu anlama gelmektedir: SÜKUT İKRARDANDIR! Bunun için mağdurlara, saldırı ve taciz-lere maruz kaldıklarında kamuoyuna açılmalarını tavsiye ediyoruz, özellikle de böyle bir izlenim bırakmamak için. Bütün dernek ve camilere böyle saldırıları kamuoyuna hızlı bir şekilde duyurmaları için tavsiyelerde bulunuyoruz. Çünkü bu tür olaylara karşı sadece birlik ve bütünlük içinde bir kınamada bulunulabilir ve ilgili cemiyetlerin sorun ve durumlarına kamuoyunda bir farkındalık oluşturulabilir."

3.1 ‘‘Almanya’daki durumlar’’ - Heitmeyer

Disiplinler Arası Çatışma Ve Şiddet Araştırması Enstitüsünde Profesör Wilhelm Heitmeyer’ın yönetimi altında yürütülen ‘‘Almanya’daki durumlar’’ başlıklı araştırma çalışması toplam 10 yıl sürmüştür. Bu çalışmada, yabancı düşmanlığının ve belli gruplara ait insanlara karşı düşmanlık beslemenin, sağa eğilim ve nasyonalist duruşların Almanya’da sürekli artmakta olduğuna dikkat çekilmiştir. Bu çalışma bir hususa açıklık getirmektedir: Bu eğilimler sadece radikal azınlıklarda kendini göstermeyip, artık toplumun tam olarak merkezinden ve içinden türemektedir.[32]

‘‘Son yıllarda bu durum göçmenlerin reddi ile ama özellikle de İslam ve Müslümanların reddi tavrıyla özetlenmiştir. NSU çetesinin Alman Müslümanlara yönelik gerçekleştirdiği cinayetler aşırı sağcıların ve İslam düşmanlığı akımlarının burada bir ortak hedefte buluştuğunu ve bir zamanlar var olan Yahudi düşmanlığının yerine geçtiğini göstermiştir. Bu gelişmelerin, enstitünün diğer araştırma projelerinden alınan neticeye göre, tüm Avrupa çapında var olduğu da tespit edilebilmektedir.“[33]

Profesör Heitmeyer bu çalışmada, ‘‘bütün meşru sınırların kaldırıldığı son on yıldan’’ bahsetmektedir. Müslümanlara, göçmenlere veya engellilere ve hatta işsizlere, kadınlara veya homoseksüellere karşı aşağılamalar ve dışlamalar şeklinde farklı grupları hedef alan düşmanlıkların açığa çıkarılması, sosyal bilimcilere göre, özellikle aşırı sağcılar gibi gruplar tarafından uygulanan şiddet eylemlerine bir temel oluşturmaktadır. Bunlar toplumun kenarlarında hareket etmemekteler, toplumun kendisinde insana karşı düşmanlık besleme gibi bir tutumun zaten var olmasından dolayı aşırı sağcıların da kendi tutumlarının meşru olduğunu düşünmekteler ve bu ortamdan faydalanmaktalar.

Wilhelm Heitmeyer’e göre, son on yıllık çalışması doğrultusunda Almanya’da yabancı düşmanlığı ve sağ popülizm açıkça artış göstermiştir. Heitmeyer, ‘‘Almanların yaklaşık yüzde 10’nu tamamen sağcı bir şekilde düşünmektedir’’, diyerek, Spiegel Online’a yapılan son anketin sonuçlarını özetlemektedir. 2010 ila 2011 yılları arasında yapılan araştırmada, sağ popülistlerdeki şiddete hazır olma ile şiddeti meşru görme oranlarında yüzde 16’lık bir artış görülmüştür. Özellikle Müslümanlara karşı şüphe ve düşmanlık ciddi bir

[32]Florian Rötzer, Toplum zehirlenmiştir, 11.12.2011 tarihli telepolis.
[33]aynı yerde

şekilde artış göstermiştir. Almanların yarısı Müslümanların yoğun olarak yaşadığı bir yere taşınmak istememektedir. Heitmeyer bu gelişmeyi, "Artan toplumsal bölünme, birlikteliği parçalamaktadır. Toplum zehirlenmiştir.", ifadesiyle yorumlamaktadır.

Çalışmada yabancı düşmanlığı ve İslam düşmanlığı konusunda aşağıdaki sonuçlara ulaşılmıştır:[34]

a) ***Tekrar artışta:*** **Irkçılık** ve **barınağı olmayan insanların karalanmasında** bugüne kadar hafif bir gerileme görülmesine karşın, 2010'dan 2011'e kadarki süreçte önemli ölçüde bir artış görülmüştür. **Uzun dönemli işsizlerin karalanmasında** 2009 yılından bu yana artarak devam eden eğilim bu yıl önemli ölçüde artmıştır. Aynı derecede bir artış eğilimi **yabancı düşmanlığında** ve **engellilerin karalanmasında** da izlenmektedir, ancak buradaki seviye 2002 ve 2005 yılında bu önyargılara ilişkin yapılan ankette ulaşılan seviyeden daha düşüktür. "İşyerleri azalırsa, Almanya'da yaşayan yabancılar tekrar memleketlerine geri gönderilsin!" görüşü bu yıl yüzde 5'lik bir puan artışıyla 29,3'e kadar yükselmiştir. Ankete katılanların yarısından fazlası (yüzde 52,7) 2011 yılında; "Uzun dönem işsiz kalan birçok insanın gerçekten bir iş bulmaya niyetleri yok" şeklinde yorum belirtmiştir. Yüzde 35,4 oranındakiler, 2011 yılında yapılan aşağıdaki beyanı teyit etmektedir: "Dilenen barınaksız insanları şehir merkezinden uzaklaştırmak gerekir" ve böylece ankete katılanlar, eşitsizliği ve barınağı olmayan insanların kamu alanlarından dışlama olayını doğru bulmaktadırlar.

b) ***Nispeten sabit:*** **Yerleşik sakinlerin imtiyazları** üzerindeki vurgu bu yıl 2009 ile 2010 arasındaki keskin artış sonrası tekrar önemli ölçüde düşüş göstermiştir ve güncel olarak ilk yükselme seviyesinden daha düşük bir seviyede seyretmektedir. 2009 ila 2010 yılı arasında önemli bir artış gösterdikten sonra **İslam düşmanlığı** da gözle görülür şekilde gerilemiştir. 2011'de ankete katılanların yüzde 30,2'si "… Müslümanların bu kadar çok olmasından dolayı, kendimi ülkemde bir yabancı gibi hissediyorum" şeklinde düşünüyordu. 2010 yılında bu rakam yüzde 38,9 idi. "Birisi bir yerde yeni ise, ilk olarak daha az ile yetinmesi gerekmektedir" görüşünde ise, ankete katılanların yüzde 54'ü hemfikirdir, bu rakam 2010 yılında yüzde 64,7 ile genel görüşü temsil ediyordu.[35]

---

[34]Heitmeyer, Almanya'daki durumlar: Kilidi açılan on yıl, grup odaklı insan düşmanlığının uzun vadeli çalışma tanıtımı ile ilgili basın açıklaması, 12.12.2011.

[35]Almanya'daki durumlar: Kilidi açılan on yıl, Heitmeyer (IKG).

3.2 Almanlar ve göçmenleri – Avrupa kimliği çalışması sonuçları - Schmidt-Denter

Almanlar, yabancı vatandaşlara karşı ne kadar samimidirler? Prof. Dr. Ulrich Schmidt-Denter başkanlığında yürütülen Geliştirme ve Eğitim Psikolojisi bölümünün on yıllık çalışmasında Almanya'da yaşayan iki kuşaktan insanlar seçilerek sahip oldukları tutumları Avrupa'da on komşu ülkede yaygın olan tutumlarla kıyaslamıştır. Göçmen kökenli olan ve olmayan, 6000'den fazla bilimsel araştırmaya katılan gönüllü kişiye yabancı dostluğu ve yabancı düşmanlığı hakkındaki tutumları doğrultusunda sorular sorulmuş ve bir anket yapılmıştır. Bu çalışmanın sonucu şunları göstermektedir: Alman gençleri ve ebeveynleri Avrupa genelindeki sıralama doğrultusunda yabancı düşmanlığı (Xenophonie) ve antisemitizm hakkında dikkat çekmeyen, anketin orta kesimlerinde yerini almaktadır. Diğer taraftan ise Almanlar, açık bir şekilde yabancı dostu olarak ortaya çıkmaktadır. Yabancı dostluğu (Xenophilie) hakkındaki ankette ise, Almanlar Avrupa genelinde tartışmasız birinciliklerini korumaktadır. Başka hiçbir ülkede yabancı dostluğu hakkındaki beyanlar, Almanya'daki olduğu kadar çok kabul görmemektedir. Fakat Almanlar aynı zamanda kendi davranışlarını da sorgulamaktadırlar. Kendine karşı olumsuz bir tutuma sahip olma olgusuna , araştırma çalışmasında uygulanan ampirik kriterler doğrultusunda bakıldığında "tipik Alman" bir tutum olarak tanımlanabilmektedir. Örneğin, "Yabancılarda, biz Almanlarda eksik olan birçok olumlu nitelik vardır" görüşü, Avrupalı komşularımıza nazaran, burada çok daha fazla göze çarpmaktadır.

Yabancı düşmanı suçların işlenmesiyle karşı karşıya kalınınca medyada sık sık "Hatırlama kültürü" veya "Geçmişle hesaplaşma" gibi kavramlarla şimdiye kadar alınmak istenen önlemlerin nekadar etkili olabildiği sorusu sorulmaktadır., Çalışmanın sonuçları göstermektedir ki, insana suçluluk ve utanç duygusu aktaran bir eğitim sisteminin mevcut olması ve şimdiki zamanımızda baş gösteren sosyal ve ulusal bağların erimesi olgusu, sadece Almanlar üzerinde olumsuz bir etki bırakmamaktadır. Almanların kendilerini olumsuz tanımlama kültürlerini hâlâ besleyip sürdürrmeleri, entegrasyon sağlamak isteyen göçmenlerin bile kafasını karıştırmaktadır . Ancak, göçmenler ile Almanları birleştirme eylemleri, topluluk duygusunu güçlendirmektedir. Bunu bilim adamları 2006

futbol dünya kupasındaki bir araştırma ile ispat edebilmişlerdi. Onlar, beraberliğin sadece neşeli durumlarda değil, aynı zamanda üzücü durumlarda da güçlenebileceğini varsaymaktadırlar (örneğin şiddet, aşırılık ve terörle karşı uzlaşma konularında olduğu gibi). Buna karşın sorgulanması gereken diğer bir olay ise, Türk siyasetçilerin meydan okurcasına ortaya çıkıp konuşmalarıdır. Onların bu hareketi Alman ile göçmenlerin arasında bir „birlik hissini"teşvik mi edeceği yoksayabancı bir gücün temsilcileri olarak insanların zaten karşılıklı hissettikleri yabancılaşma duygularını daha da mı arttıracağı sorusunu ortaya çıkarmaktadır..[36]

[36]Schmidt-Denter, U. (2011). Almanlar ve göçmenleri – Avrupa kimlik araştırmasının sonuçları. Weinheim: Beltz/Juventa.

3.3 Sinus-Çevre araştırması "Günlük yaşamda ayrımcılık" (2008)

Federal Anti-Ayrımcılık Dairesi tarafından yaptırılan, „gündelik hayatta ayrımcılık"[37] konulu Sinüs Çevre araştırması, özellikle Müslümanlara karşı ayrımcı olmayan ve ön-yargısız toplum için acil bir eylem gereksinimi bulunduğunu ortaya çıkarmaktadır. Ancak araştırmaya göre, din ve dünya görüşlerinden dolayı insanların mağdur edilmesi konusu üzerinde yapılan tartışma çok çabuk din konusuna, burada da İslam ve onun olumsuz imajı konusuna odaklanmaktadır.

Zihinlerde çağrıştırılan kavramlar zinciri aşağıdaki şablona göre oluşmaktadır:
Din > İslam > Kökten dincilik > Terör

Yani, "Din" teriminde akla ilk olarak "İslam" gelmektedir. Bu, spontane olarak dini "Kökten dincilik" ile bağdaştırır. Ve bundan da ilk etapta şiddet ve "Terör" beklenir – ilgili medya haberlerinden öğrendiğimiz gibi.

Yukarıdaki kavramlar zincirinin daha yalın bir versiyonu ise aşağıda gösterildiği gibidir ve toplumda ileri gelenlerin, yani toplumun yüksek ve orta kesimini oluşturan insanların kafalarındaki şekillenmesidir.:
Din > İslam > Geri kalmış > Kadınlara baskı > Zorla evlilik ve namus cinayetleri
Kavramların birbiriyle olan bağlantılarını çoğu zaman somut algılayan ve bu nedenle kişiselleştirilmiş şekilde düşünen avam tabakanın kafasında oluşan kavramlar zinciri ise şu şekildedir:
Din > Müslümanlar > Türkler > Yabancılar > Tehdit

[37] Sinus Çevre araştırması "Günlük yaşamda farklı davranışlar, farklı davranışın algılanması ve toplumumuzda farklı davranışa karşı siyaset"

Geleneksel çevrede çağrımsal zincir çok farklı değildir:
Din > Müslümanlar > Hoşgörüsüzlük > Nefret saçan > Gizlice sızan/ kültürümüzü tahrip eden

Ancak genç çevrelerde alternatif düşünce ve birleşme örnekleri mevcuttur:
Din > Cazip olmayan > İslam >
Orta çağ > Çağdışı > Aydınlanmaya muhtaç
Fanatikler, Saçmalayanlar > Sevimsiz > Uzak durma

Din hakkındaki ifadeler bile endişe vericidir. Böylece, ankete katılanların yüzde 39' u Müslümanların hoşgörüsüz ve şiddete eğilimli olduğunu ve herhangi bir terör saldırısı sonrasında ilk olarak Müslümanlardan şüphelenildiğini ve sadece yüzde 55'i bunun doğru olmadığını düşünmektedir. Ankete katılanların yarısından daha azı Hristiyan olmayan dini toplulukların eşit haklara sahip olmamasından yanadır (örneğin Yahudilerin veya Müslümanların Hıristiyan kiliseleri ile eşit tutulması gibi). Katılımcıların yüzde 41'i başörtüsü yasağının kaldırılmasından yanadır ve yaklaşık üç kişiden birisi yabancı din ve inanç toplulukları hakkında daha fazla bilgi edinmek istemektedir. "Din motivasyonlubir hayat tarzı artık günümüze uygun değildir" ifadesini, ankete katılanların yüzde 79'u onaylamıştır ve yüzde 59'u ise, dinlerin, kendisininkinden farklı inançlara sahip olanlara karşı ayrımcı davrandıkları için devlet tarafından korunmaya haklarının bulunmadığı düşüncesine sahiptirler.

Araştırılan çevrelerin bazısında yabancı din mensublarına, yani Müslümanlara, ayrımcılık yapılması anlayışla karşılanmaktadır, hatta onlara haklı olarak ayrımcılık yapılması gerektiği görüşü mevcuttur. . (Ben Müslümanlara karşı ayrımcılık yapardım, Pislik millet!). Aynı zamanda, Almanya'da insanların dinlerinden dolayı ayrımcılık yapılmadığı kabul etmemektedirler ("Ben böyle davranan hiç kimseyi tanımıyorum…; Almanya'da din özgürlüğü vardır.").

Bu tezatlı beyanlar, araştırmaya göre ülkedeki Müslümanların sayısının büyümesinden dolayı, "ezilme", "altta kalma", "istilaya uğrama" veya "baskı altında" kalma duygularından kaynaklanan büyük korkularla açıklanabilmektedir. Özellikle "muhafazakâr" ve gelenekçi" çevreler İslam'ın "barışçıl" olmadığını ve „çağdışı" düşüncelerini, kurallarını ve emirlerini yerel halka zorla kabul ettirmek istediğini düşünmektedir. ("Orada bir şeyler oluyor, orada bir şeyler kaynatıyorlar, her şey ele geçirildikten sonra uyanaca-

ğız"). İlgili komplo senaryoları dönem dönem diğer çevrelerde de ortaya çıkmaktadır (komik bir örnek olarak: "Ülkemizdeki kadınların aşağılanması Müslümanlar tarafından getirilmiştir" yaklaşımı gösterilebilir).

Ankete katılan bayanlar genelde din söz konusu olduğunda, çoğu zaman; "Müslüman kadınların ıstırap içinde olduklarına" değinmektedirler, duygularını acıma ile hiddet ("ben Türk kadınlarına çok acıyorum, dövülüyorlar, zorla evlendiriliyorlar, başörtüsü takmak zorundalar", "Benim Türk kız arkadaşım, annesi ve babası tarafından dövülüyor, bu feci bir olay!") arasında bocalayarak ifade ediyorlar.

Modern çağın öncesinden kalma bir hayat tarzına sahip oldukları ve bundan dolayı kadına karşı saygısızlığın, şiddet uygulamanın ve maçoculuğun Müslümanların hayat tarzlarının bir parçası olduğunu düşünerek çok ağır bir şekilde eleştirilmektedir. Bu atıfları yapan ve benimseyenler Müslümanlara bu yüzden sert bir müdaheleyle karşılık verilmesi gerektiği fikrine sıcak bakmaktalar.("Biz burada Almanya'da yaşıyoruz, burada herkes her istediğini yapamaz, burada zor kullanılmalıdır."). İslam'ın tehlike olarak hissedilmesinden bağımsız olarak, alenen görünür bir dini yaşam tarzı reddedilmektedir ve "kökten dincilik" ve "fanatizm"şeklinde yorumlanmaktadır. Bu anket sonuçlarından dolayı, Ayrımcılık Dairesi yöneticisi Martina Köppen, dini azınlıklar ile ilgili olarak "daha çok bilgilendirme çalışmasının yapılması gerekmektedir", açıklamasında bulunmuştur.

3.4 NSU cinayetlerinin ardından, Türk göçmenlerin duygusal durumu ile ilgili araştırma

Ankara Üniversitesi Göçmen ve Siyasi araştırma merkezi, Berlin kamuoyu araştırma enstitüsü SEK-POL/Data4U ile birlikte Türk göçmenlerin 2000 yılından bu yana Neo-Nazi grupları tarafından gerçekleştirilen ırkçı saldırılar ile ilgili duygu, fikir ve beklentileri hakkında bir araştırma yapmıştır [38]. Başlığı "Almanya'da ırkçı Neo-Nazi cinayetleri: Türk göçmenlerin duygu ve fikir durumları hakkında bir araştırma" olan araştırma, Almanya'da yaşayan 1.058 Türk göçmen ile telefon üzerinden gerçekleştirilmiştir. Temsili anket 14 yaşından büyük kişiler ile, 05.12.-15.12.2011 tarihleri arasında yapılmıştır. Araştırmada ilk olarak Alman-Türklerin, "Almanya'da ırkçı Neo-Nazi cinayetleri" konusuna ilgilerinin ne kadar olduğu ve bu konu hakkında ne şekilde bilgi elde ettikleri tespit edilmeye çalışılmıştır. Türk göçmenlerin yüzde87'si bu olayları çok yakından takip ettiğini ve kaynaklarının ise ağırlıklı olarak Türk medyası olduğunu ifade etmiştir. Almanya'da yaşayan Türk göçmenler bu Neo-Naziler tarafından gerçekleştirilen cinayetleri, konu her ne kadar popülist beyanlarla tartışılsa da, büyük sakinlik ve olgunluk içinde takip etmektedirler. Olayları Alman toplumu ile bağdaştırmamaktadırlar ve böylece Almanlara yönelik bir ithamdan kaçınmaktadırlar.

Türk göçmenlerin çoğunluğu (yüzde 78) bu cinayetleri Alman toplumu ile bir bütün şeklinde değil, ancak radikal gruplar ile bağdaştırmaktadır. Ankete katılanların sadece yüzde 2'si "bu cinayetlerin Alman toplumu tarafından gerçekleştirildiği" kanaatindedir ve yaklaşık yüzde 7'si "Alman toplumunun büyük bir bölümü"nün bu cinayetlerden sorumlu olduğunu düşünmektedir.

Türk göçmenler Alman hükümetine olan güvenlerini de büyük bir ölçüde kaybetmiş durumdadır. "Sizce katiller Alman hükümeti tarafından destek görmüş müdür ve hatta

[38] Araştırma: „Almanya'da ırkçı Neo-Nazi cinayetleri: Türk göçmenlerin duygusal durumları ve düşünceleri hakkında araştırma" – Data 4U, Hacettepe Üniversitesi Ocak 2012

korunmuş mudur?“ sorusunu katılımcıların yüzde 55’i “evet” olarak yanıtlamıştır. Sadece yüzde 22’si buna inanmamaktadır. Türk göçmenlerin Alman hükümetine karşı olan bu şüpheleri özellikle, faillerin 2000 yılından beri yakalanamaması ve Anayasayı Koruma Dairesi çalışanlarının Neo-Naziler ile olan ilişkileri hakkında yayınlanan haber ve bilgilerden kaynaklanmaktadır. Bu durum, Alman hükümetine olan şüpheyi ciddi bir şekilde artırmıştır.

Türk göçmenlerin üçte ikisinden (yüzde 67’den) daha fazlası Almanya’da başka ırkçı motifli cinayetlerin olacağından ve hemen hemen yüzde 40’ı kendilerinin veya arkadaşlarının ve tanıdıklarının Neo-Nazi terör mağduru olabileceğinden somut olarak korkmaktadır.

Bu endişelere rağmen, Türk göçmenlerde bu cinayet serileri dolayısıyla,“korku” (yüzde 8) veya “öfke” (yüzde 12) değil, yüzde 74 ile “üzüntü” hakimdir.

Türk göçmenlerin yaklaşık yüzde 60’ı bu eylemlerin Alman siyasetçiler tarafından örtbas edilip, hasır altı yapılmak istendiği düşüncesine sahiptir.

Alman siyasetçilerin bu konuyla ilgilenip ve bir çözüm bulmaya çalıştığına inanan Türk göçmenlerin sayısı ise yaklaşık yüzde 35 civarındadadır.

Türk göçmenlerin yaklaşık üçte biri Alman Federal Meclisinde, siyasi sorumlular tarafından yapılan “özür dilemeyi”, bir pişmanlık ve inandırıcı üzüntü olarak görmemektedirler. Buna karşın hemen hemen %60’ı şu ifadeye inanmamaktadır: “Yaşanan olaylardan dolayı Almanlar üzgündür ve üzüntülerini inandırıcı bir şekilde ifade etmektedirler.”

4. KRM'in bakış açısı

Cinayet, banka soygunları ve saldırılar – Almanya, bazı sağcı teröristlerin gerçekleştirdiği eylemler sonrası şoke olmuştur. Polis olaylar hakkındaki ayrıntıları çok yavaş bir şekilde açıklamaktadır. 2007 yılına kadar uzanan olaylar hakkında tüm kanıtlar mantıksal bir yapı içerisine yerleştirilememektedir.

Bu arada devletin aşırı sağ ile olan ilişkisi hakkında yoğun bir tartışma başlamıştır. Almanya'daki sağ oluşum, hükümet tarafından finanse edilen bir muhbir ağı tarafından, kısmen de olsa şekillendirilmiş ve bütçeden beslenmiştir. Sağ hareketi ile ilgili toplumsal tartışma, yıllarca Müslüman ''teröristlere'' karşı olan mücadelenin gölgesinde kalmıştır. O dönemde de Anayasayı Koruma Daireleri'nin yöntem ve siyasi görüşleri hakkında fazla eleştiri yapılmamaktaydı. Bu daireler, ülkedeki siyasi tartışmalara aşırılıklar ve küçümsemeler ile katılmışlardı.

Örneğin „İslamcılık" kavramı, aslında hiçbir olaya karışmamış ve devlete sadık olan binlerce Müslümanı da suç ve suçlu bağlamına almış ve onları devlet ve toplum için aşırı bir tehdit olarak göstermiştir. Bu anlayış sayesinde sağcı „İslam eleştirmenleri" İslam'a ve Müslümanlara karşı sivil grupları seferber edebilmişlerdi.

Almanya'da uzun yıllardır yasalara uyan Müslümanlar ve onların camileri „İslamcılık" etiketiyle etiketlenmiş, izlenmiş ve fiilen kamusal söylem ve sosyal katılımdan dışlanmıştır. Almanya'da İslam tartışmasına hiç şüphesiz yılın en önemli katkısını yapan Türk Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu'nun ziyareti olmuştur. Son ziyaretinde Davutoğlu, Alman İçişleri Bakanı Friedrich'e açık bir şekilde itiraz etmiştir. Davutoğlu Friedrich'in kullandığı „İslami terör" sözcüğünü kabul etmemiştir. Bu terimi kullanmakta ısrar eden biriyle konuşmak istemediğini beyan etmiştir. Davutoğlu'na göre, „Hıristiyan terörü" veya „Alman terörü" tanımlaması ne kadar yanlış ise, „İslam terörü" tanımlaması da o kadar yanlıştır. KRM'e göre de, İçişleri Bakanı Friedrich'in yaptığı tanımlama, bir bütün olarak „İslamcılık" algısı açısından Müslümanlara hakaret etmektedir ve onları asılsız bir zan altında bırakmaktadır.

Milli Görüş'ün (IGMG) bir basın açıklamasında belirttiği üzere: ''Terör ve İslam terimleri (…) bu denli birbirine karıştırılarak kullanıldığında, 2009 yılında ''Günlük Yaşamda Ayırımcılık'' başlıklı Sinüs SosyalÇevre araştırmasının ortaya çıkardığı gibi, halkın, otomatik olarak ,'Terör''ün, 'İslam'" ile birleştirmesine şaşırmamak gerekir. " Bu şekil bağlantıların kurulması ilerde hangi boyutlara ulaşabileceğini en geç şimdiki aşırı sağcı terörün vuku bulmasıyla anlaşılmış olması gerekirdi''.

Bazı „panikçiler" Müslümanların hepsini suç ve suç ideolojileri ile birleştirme stratejisini izlemektedirler. Daha fazla karşılıklı şüpheye sebep olmamak, her ne kadar ortam gergin de olsa devlet ile Müslümanlar arasındaki ilişkide önem teşkil etmektedir. Her vatandaş, Müslüman olsun veya olmasın, modern devletimizde Alman polis kuvvetlerinin işleyişine muhtaçtır.

Bu nedenle polisin işi ile ilgili polemik eleştiriler değil, ama ihmallerin kriminolojik yöntemlerle açıklaması talebi faydalı olacaktır. Ajan ve güvenlik teşkilatı mensubu bazı bireylerinbir ağ oluşturarak „koruyucu el" gibi suçları örtmeye çalışmış olması ihtimali de gözardı edilmemelidir.

Diğer taraftan Türk vatandaşlarına karşı devletin planlı bir eylem fikri saçma ve anlamsızdır. Ama terör gruplarının „listesinde" adı geçen Müslüman vatandaşlar ile ilgili yetkililerin duyarsız davranışı eleştirilmeyi haketmektedir. Bu Müslümanların gerçekten tehlike altında olduğu hakikatı, hem polisi hem de medyayı bugüne kadar hiç ilgilendirmemiştir. Yetkililerin kalıp ifadeler içeren bir mektup ile potansiyel mağdurları başından savması, skandal içinde bir skandaldır ve Almanya Federal Cumhuriyeti'nin itibarına zarar vermektedir.

Talep listesi

Alman güvenlik yetkilileri, NSU terörü sonucunda vatandaşlarda – ve özellikle Müslümanlarda - güvenlik kurumlarına karşı oluşan güven kaybını tekrar inşa etmek ile yükümlüdür. Bu güven olmadan kendini Almanya'da güvenli hissetmek ve vatanında gibi görmek mümkün değildir. Bu güven aşağıdaki zikredilen şartların oluşturulmasıyla tekrar inşa edilebilir:

1. NSU olaylarının eksiksiz bir şekilde araştırılması gerekir. Bunun için aşağıdaki hususların açıklığa kavuşması gerekmektedir;
   a. NSU'nun kendisinin ve çevresinin işlediği tüm suçlar
   b. Evrak imhaları
   c. NSU terörü ile ilişkili izlerin yetkililer tarafından yapılan kovuşturma veya takipsizliği ile ilgili tüm bilinen ve bilinmeyen hatalar, arızalar ve başarısızlıklar

2. NSU çevrelerine, tüm personelin, doğrudan, dolaylı ve güvenlik kurumları ile siyaset saflarından olan üçüncü kişilerin bağlantılarının belirlenmesi.

3. Bu soruşturmanın sonlanmasından sonra, tüm bilgilerin genel kamuoyu için kolayca elde edilebilir kılınması.

4. Araştırmalar sonucunda devlet hizmetinde ve siyasette bulunan sorumluların, kendi başarısızlıkları hakkında kişisel olarak hesap vermesi.

5. Araştırmalar sonucunda tüm sorumluların hukuken hesaba çekilmeleri.

6. Devletin resmi daireleri ve makamlarında kanıtlanabilir şekilde ve aşırı sağ çevrelerde hareket eden hiç kimsenin devlet hizmetinde barındırılmaması hedefi doğrultusunda, Nazilerden arındırma uygulaması.

7. İçişleri bakanının Anayasayı Koruma Dairesi ve Federal Kriminal polis için Federal Daire'nin yeni atanan ve "İslamcılık" uzmanları olarak adlandırılan üst düzey bakanlık memurlarının ve özellikle bu personel seçiminin aşırı sağa karşı mücadelede neden uygun olduklarını inandırıcı bir şekilde açıklaması.

8. İnsanlara, binalara ve tesislere yapılan ve bugüne kadar sonuçlanmamış olan saldırıların, NSU skandalından elde edilen bilgiler ışığında yeniden değerlendirilmesi.

9. "İslamcılık" ve/veya "İslamcı" terimlerinin güvenlik söyleminden silinmesi ve bu terimlerin İslam'ı ve Müslümanları genel zan altında bırakmayacak yeni terimler ile değiştirilmesi.

10. Özellikle siyasetçilerin, yükselen İslam ve Müslüman düşmanlığına destek vermemek ve karşı koymak için, İslam ve Müslümanları genel zan altında bırakacak, iftira atacak veya onuruna dokunucu beyanlardan uzak durmalarının sağlanması.

11. Alman İslam Konferansı ve Güven İşbirliği çalışmalarının ana temasının İslam düşmanlığı olması.

12. İslam ve Müslüman düşmanlığı suçlarının, olayların hangi ölçüde ve gelişimde olduğunu algılamak ve ölçmek babında suç istatistiklerinde bugüne kadar olduğu gibi "siyasi motifli suçlar" başlığı altında değil, kendi başlığı altında toplanması.

13. Devletin bu sorunları ele almasında, KRM'yi aktif bir partner olarak kabul etmesi ve çalışmalara dâhil etmesi.

14. Devletin, NSU mağdurlarının unutulmamasını sağlamak için, mağdurları resmi yas törenleri dâhilinde yıllık olarak anması.

15. Nazi rejiminin bir devamı olan NSU terörünün, okullarda tarih öğretiminin bir parçası olarak müfredata dâhil edilmesi.

Ek 1: NSU-Terör kroniği

1996: "Thüringer Heimatschutz" (THS) kuruldu. Aktivistlerden birisi Anayasayı Koruma Dairesi'nebir ajan olarak kayıtlı idi ve devlete sağ çevreden bilgiler pazarlıyordu. Brandt'ın yanı sıra NSU-üçlüsü ve de daha sonra NPD-görevlileri THS'de aktif görevler almışlardır.

1998: Jena'da polisler NSU teröristlerin bir bomba atölyesini ortaya çıkarmıştır. "Polis hatalarından" dolayı NSU- üçlüsü kaçmayı başarmıştır.

1999: Faili meçhul suçlular birkaç doğu Alman eyaletinde en az 14 banka soygunundan oluşan bir dizi soygun yaptılar. Daha sonra bu eylemler NSU'ya atfedilmiştir.

Temmuz 2000: Duesseldorf'ta gerçekleşen bir saldırıda doğu Avrupa'dan gelen göçmenler yaralanmıştır. Ana karnındaki bir çocuk öldürülmüştür. Failler bilinmemektedir. Eylemin ortaya çıkmasıyla, suç yeniden NSU'ya atfedilmiştir.

Eylül 2000: Nürnberg'te bir Türk çiçekçi katledilir.

Ocak 2001: Köln'de 19 yaşındaki Alman-İranlı bir kız ailesinin gıda mağazasında ağır bir şekilde yaralanır.

Haziran 2001: Nürnberg'de fabrika işçisi ve terzi olan Abdurrahim Özüdoğru katledilir.

Haziran 2001: Hamburg'da manav olan Süleyman Taşköprü katledilir.

Ağustos 2001: Münih'te Habil Kılıç katledilir.

Şubat 2004: Rostock'ta döner satıcısı Mehmet Turgut katledilir.

Haziran 2004: Köln'de yapılan bir çivili bomba saldırısında 22 kişi yaralanır, hemen hemen hepsi Türk'tür.

Haziran 2005: Nürnberg'de döner işletmecisi İsmail Yaşar katledilir.

Haziran 2005: Münih'te anahtarcı dükkanı sahibi Theodoros Boulgarides katledilir.

Nisan 2006: Dortmund'ta büfe işletmecisi Mehmet Kubaşık katledilir.

Nisan 2006: Kassel'de internet cafe işletmecisi Halit Yozgat katledilir.

Nisan 2007: Heilbronn'da 22 yaşındaki bir polis memuresi katledilir. Meslektaşı ağır yaralı olarak hayatta kalır.

Kasım 2011: Leipzig bölgesinde, Döbeln'de bir döner işletmecisi katledilir. Failler kaçar.

4 Kasım 2011: Eisenach'ta (Thüringen) gerçekleştirilen bir banka soygunu sonrası, Eisenach kenar mahallesinde Uwe Böhnhardt ve Uwe Mundlos tamamen yanmış karavanları içinde ölü olarak bulunmuşlardır. İddialara göre Uwe Mundlos ilk olarak

suç ortağını vurmuş, karavanı ateşe vermiş ve akabinde intihar etmiştir. Zwickau'da (Saksonya) bu iki muhtemel banka soyguncusunun, Beate Zschäpe ile birlikte yaşadıkları ev yanmaya başlar ve tamamen yıkılır.

15 Kasım 2011: Kassel'deki cinayet sırasında Hessen Anayasayı Koruma Dairesi çalışanlarından birisinin olay mahallinde olduğu ortaya çıkar. Bu kişi şu anda Hessen'de bir ilçe yönetiminde çalışmaktadır.

18 Kasım 2011: Hükümet ve eyaletler sağcı şiddetin faillerinin araştırılması için merkezi bir bilgi bankası oluşturmasına karar verirler. Buna ek olarak, bir „sağ savunma merkezi" kurulması talep edilir. NPD yasağı tekrar gündeme geri gelmiştir.

3 Aralık 2011: Muhtemelen NSU Saarland'ta da bir dizi kundaklamalara dâhil olmuştu. Basında çıkan haberlere göre 3 Eylül 2006 ile 3 Eylül 2011 tarihleri arasında Völklingen'de, içinde İtalyanların, Afrikalıların, ve özellikle de Türklerin yaşadığı evler kundaklanmıştır. Bu on bir kundaklamada çocuklar da dâhil en az 20 kişi yaralanmıştır.

15 Aralık 2011: Eyaletler ortaklaşa ve hızlı bir şekilde NPD'nin yasaklanması için mahkemeye başvuracaklarını açıkladılar.

18 Aralık 2011: Medya, Şubat 1998'de Thüringen Neo-Nazi üçlüsünün ortadan kaybolması sonrasında, Thüringen Anayasayı Koruma Dairesi'nin polisin arama faaliyetlerini sabote ettiğini bildirmektedir.

31 Aralık 2011: Medya, Anayasayı Koruma Dairesi'nin NSU'nun birçok kez peşinde olduğunu, ancak hiçbir faaliyette bulunmadığını bildirmektedir.

26 Ocak 2012: Tüm meclis partileri NSU terörünü araştırmak için bir soruşturma komisyonunun kurulmasını kabul etmektedirler.

18 Ocak 2012: Federal hükümet aşırı sağcılar hakkında toplanan bilgiler ile yeni bir bilgi bankasının oluşturulmasına karar verdi. Bunun içinde Anayasayı Koruma Dairesi, polisin ve askeri savunmanın tüm bilgileri toplanacaktır.

26 Ocak 2012: Thüringen meclisi NSU terör soruşturma komisyonu kurmaya karar verdi.

30 Ocak 2012: İlk NSU mağdurları 5.000 ila 10.000 Euro arasında tazminat alıyor.

8 Şubat 2012: Neo-Nazi cinayetlerini aydınlatmak ve Anayasayı Koruma Dairesinin rolünü vurgulamak için bir devlet-eyalet komisyonu yardımcı olacaktır. Muhalefet bu heyetin gereksiz olduğunu savunmaktadır.

12 Şubat 2012: BKA (Federal Kriminal Dairesi) şefi Ziercke, dairesinin NSU sağcı teröristlerin kanıtlarını imha ettirdiği iddiasını kabul etmemektedir.

23 Şubat 2012: Berlin'de NSU mağdurları için anma töreni. Almanya Başbakanı An-

gela Merkel mağdurların ailelerinden „af“ diledi.

7 Mart 2012: Saksonya'da, SPD, Yeşiller ve Sol Parti'nin oyları ile NSU-araştırma komitesi kuruldu. CDU, FDP ve NPD oy kullanmamıştır.

15 Mayıs 2012: Gerhard Schäfer Thüringen güvenlik kurumlarının çalışmaları hakkında kendi raporunu sundu. Ancak daha sonra Schäfer'in komisyona tüm belgeleri ibraz etmediği anlaşılmaktadır.

24 Mayıs 2012: Eski Bavyera İçişleri Bakanı Günther Beckstein Federal Meclis soruşturma komitesi önünde eleştirileri reddetmektedir. Kendisi güvenlik yetkilileri tarafından ortaya konmuş olan herhangi bir ihmal görmüyordu.

25 Mayıs 2012: Federal Mahkeme şüpheli olan NSU destekçilerine karşı tutuklama emrini iptal etti.

29 Mayıs 2012: Başsavcı, Neo- Nazi hücresi NSU'nun diğer iki şüpheli destekçisinin serbest bırakılması talimatını vermiştir.

14 Haziran 2012: Federal Mahkeme NSU davasındaki bir başka tutuklama emrini iptal etmektedir.

28 Haziran 2012: Anayasayı Koruma Dairesi Neo-Nazi üçlüsünün ortaya çıkmasından sonra NSU terör serisinin soruşturması esnasında edinilen belgeleri imha etmiştir.

2 Temmuz 2012: Anayasa Koruma Dairesi Başkanı Heinz Fromm süresi dolmadan önce görevini bırakır.

5 Temmuz 2012: İçişleri Bakanı Hans-Peter Friedrich ARD televizyon kanalında, Anayasayı Koruma Dairesi tarafıncaNSU ortamından gelen kişilerin ajan olarak kullanmadığını varsaydığını söylemiştir.

7 Temmuz 2012: Thüringen Anayasayı Koruma Dairesi Başkanı Thomas Sippel, Neo-Nazi terör hücresi ilişkisinden dolayı görevini bırakmıştır.

9 Temmuz 2012: Thüringen Anayasayı Koruma Dairesi Başkanı Helmut Roewer polislerin ajanlara, polis baskınlarını önceden haber verdiği iddiasını reddetmektedir. Daha sonra polislerin Neo-Nazilere bilgiler verdiği ortaya çıkmıştır.

11 Temmuz 2012: Saksonya Anayasayı Koruma Dairesi Şefi Reinhard Boos istifa etmiştir.

14 Temmuz 2012: Basında çıkan haberlere göre Sakson Anayasayı Koruma Dairesi terör hücresi NSU evraklarını imha etmiştir. Yetkililer ise bunu yalanlamışlardır.

15 Temmuz 2012: NSU'nun ortaya çıkmasının sekiz ay sonra, Thüringen'de NSU ile ilişkili 20 klasör ortaya çıkmıştır.

18 Temmuz 2012: Anayasayı Koruma Dairesi, gelecek zamandaki çalışmalarında da"İslamcı teröre" karşı mücadeleye ağırlık vereceğini beyan etmiştir..

19 Temmuz 2012: İçişleri Bakanlığı'nın NSU'nun ortaya çıkmasından on gün sonra, aşırı sağ konulu Anayasayı Koruma Dairesi dosyalarının imhası için talimat verdiği ortaya çıkmıştır.

27 Ağustos 2012: Eski Anayasayı Koruma Dairesi Başkanı Heinz Fromm, Federal Meclisin, NSU Anayasayı Koruma Komitesi önünde, Kasım 2007'de Neo-Nazi cinayetler serisinin ortaya çıkmasıyla aşırı sağcı çevrelerinin ajanları hakkındaki dosyaların nasıl imha edilebildiği konusuna açıklık getirememiştir.

28 Ağustos 2012: Hükümet ve eyaletlerin içişleri bakanları iç istihbarat reformunu tartışmaktadırlar.

11 Eylül 2012: Aşırı sağcı faaliyetlerinden ötürü, askerlik hizmeti sırasında, daha sonra NSU teröristi olacak olan, Uwe Mundlos'un Mart 1995 tarihinde Askeri İstihbarat Teşkilatı tarafından sorgulandığı ortaya çıkmıştır. Savunma Bakanlığı böyle bir dosya mevcudiyetinden haberdar idi, ancak Federal Meclis araştırma komisyonuna bu konuda bilgi vermedi.

13 Eylül 2012: Saksonya Anhalt'da Anayasayı Koruma Dairesi Müdürü Volker Limburg görevinden istifa etmiştir.

13 Eylül 2012: Şüpheli bir NSU yardımcısının on yıldan fazla Berlin eyalet polisinde bir ajan olarak çalıştığı ortaya çıkmıştır.

18 Eylül 2012: Berlin İçişleri Bakanı Frank Henkel Berlin parlamentosunun İçişleri Komitesi önünde NSU soruşturmaları çalışmalarında yapılan hataları itiraf etmiştir.

19 Eylül 2012: İçişleri Bakanı Friedrich yeni Neo-Nazi bileşik bilgi bankasını işleme açmaktadır. Muhalefet ise, bu bilgi bankasının NSU cinayetlerini engelleyemiyecek nitelikte olduğunu söyleyerek eleştirdide bulunmuştur.

20 Eylül 2012: Medya Anayasayı Koruma Dairesi'nin de bir ajana ödeme yapmış olduğunu bildirmektedir.

21 Eylül 2012: Bavyera'da dördüncü NSU araştırma komisyonu çalışmalarına başlamıştır.

24 Eylül 2012: Dortmund'ta, NSU mağduru Mehmet Kubaşık anısına bir anıt taşının açılış töreni düzenlenmiştir.

28 Eylül 2012: Hessen Başbakanı Volker Bouffier, Federal Meclis NSU araştırma komisyonu önünde ifade veriyor ve her türlü hatayı reddediyor. Kendisi cinayet davasında soruşturmayı engellediği gerekçesiyle suçlanıyor.

1 Ekim 2012: Halit Yozgat'ın anısına Kassel'de Halitplatz'ın (Halit meydanı'nın) açılış töreni düzenlenmiştir.

8 Ekim 2012: Thüringen Anayasayı Koruma Dairesi'nin araştırma komisyonuna yaklaşık 780 dosya içinde ajanların açık isimlerini sundu, bu durum çok eleştirildi. Ajanların korunmasına öncelik tanınması gerektiği öne sürüldü.

10 Ekim 2012: Basında çıkan haberlere göre, yılsonuna kadar NSU olayı hakkında dava açılacaktır. Dava Mart 2013 tarihinde başlayacaktır.

15 Ekim 2012: Bir Neo-Nazi grubunun şarkıcısı halk kışkırtmasından dolayı şartlı tutuklama kararı ile para cezasına çarptırılmıştır. Bir şarkıda, şarkıcı "Döner Katilinin" cinayetlerini okumuştur.

17 Ekim 2012: Bir soruşturma raporuna göre Baden-Württemberg Anayasayı Koruma Dairesi'nin bir çalışanı ırkçı Ku Klux Klan'ın (KKK) bir Alman şubesi başkanına iş sırlarını aktarmıştır.

18 Ekim 2012: Eski Anayasayı Koruma Dairesi yetkilisi Fritsche Federal Meclis Araştırma Komisyonu önünde yaptığı açıklamada herhangi bir hata yapıldığını kesinlikle reddetmiştir.

Ek 2: NSU seri cinayetleri hakkında KRM'in tepkileri

15.11.2011 tarihli basın açıklaması

Almanya Müslümanlar Koordinasyon Konseyi (KRM) sağcı terörizmin aydınlatılması ve ona karşı mücadele edilmesi için çağrıda bulunuyor

Müslümanların Koordinasyon Konseyi, siyaseti ve yargıyı sağcı ırkçılığı ve onların terörist aşırılıklarını artık basite almamaları için ve böylece başka insanların etnik kökenleri veya dini inançlarından dolayı bu teröre kurban verilmemesi için bunlar ile mücadele edilmesi çağrısında bulunuyor. KRM, Almanya'daki sağcı terör ve ağları ile ilgili güncel korku saçan bulguları, büyük endişe ve dikkatle takip etmektedir.

Belirli bir süredir aşırı sağcı teröristlerin çok rahat bir şekilde Almanya'da dolaşıp, soğukkanlılıkla insanları katletmeleri, terör saldırıları düzenlemeleri ve bugüne kadar güvenlik güçlerinden bir terör hücresi olarak tespit edilmeden faaliyetlerini yürütebilmeleri gerçeği, güven duygusunu sarsmakta ve herkesi korkutmaktadır.

Federal ve eyalet güvenlik teşkilatlarının bu korkunç suçları ve cinayetleri, ırkçı ve terörist eylemler olarak kabul etmemiş olmaları çok düşündürücüdür. KRM'e göre, bu feci sonuçlar doğuran yanlış değerlendirmeler, aşırı sağcıları ve şiddet yanlılarını, eylemlerini gerçekleştirebilmeleri yönündeteşvik etmiştir ve KRM daha fazla da teşvik edileceklerinden de endişelidir.

Bu bağlamda, o dönemlerde Müslüman topluluğun sağcı çevrelerdeki artan radikalleşmeyi ve bunun ile bağlantılı olarak göçmenlere ve camilere yapılan saldırıların arttığını tespit edilmiş olmasına rağmen, şiddete hazır aşırı sağcıların sayısının artması konusunun Alman İslam Konferansı (DIK) kapsamında, gündeme alınmamasını anlamak mümkün değildir..

KRM sözcüsü Alboğa bununla ilgili; "Sarsılan güven duygusu çok büyüktür, aynı şekilde aydınlatılma gereksinimi de. Şimdi yeni olarak tartışılmaya başlanan, Almanya çapında göçmenlere ve ibadet yerlerine karşı yapılan saldırılar mevcuttur. Bu ortamda

göçmenler ve Müslümanlar olaylar karşısında şaşkın, şoke olmuş ve korkar bir vaziyettedirler. Bu olaylara ilişkin aydınlatılma süreci, radikalleşmişve şiddete hazır çevrelere işledikleri suçların bir hukuk devletin gösterebileceği tüm sertliğiyle cezalandırılacaklarını ve tüm vatandaşların güvenliği, özellikle de göçmenlerin güvenliği, her zaman ön planda olacağı sinyalini vermelidir.,diyerek açıklamada bulunmuştur.

Bu nedenle KRM, cinayetlerin bir son bulması ve evlere veya camilere yapılan saldırıların gerçekleştirilmemesi için siyaset ve yargıya, bu aşırı sağcı ağın, onun uzantılarının ve ırkçılığın artık tehlikesizmiş gibi göstermeleri yerine gerekli tedbirlerin alınması için, çağrıda bulunmaktadır.

23.11.2011 tarihli basın açıklaması

Alman hükümetine ve kamuoyuna açık bir mektup – aşırı sağcı görüşler toplumumuzda birlikte yaşamak için bir tehlikedir ve demokrasimizi tehdit etmektedir.

Sayın bayanlar ve baylar,

Aşırı sağcı faillerin yeraltında ve hiç engellenmeden ve fark edilmeden birçok sayıda kurban verilmesine yol açan eylemleri hepimizi sarsmıştır.

Bu olay güvenlik kurumlarının utanç verici başarısızlığının yanı sıra, çok derin ve acı verici bir skandal olarak Alman tarihinde yerini alacaktır. Aşırı sağ terör, vatandaşların devlet kurumlarına olan güvenini büyük ölçüde zedelemiştir. Vatandaşlarını koruması gereken devlet, farklı etnik köken ve dine mensup insanlara karşı kin dolu cinayetleri engelleyememiştir. Devlet kurumlarının bu olaya muhtemelen karışmış olması, faillerin üstüne gidilmemesi ve hatta korunmasının konuşulması durumun dehşet boyutunu arttırmaktadır. Katledilenler için yürütülen soruşturmalar esnasında, yargılama öncesinde ortaya çıkan aşırı sağ motifli odakların ve polisiye entrikaların göz ardı edilerek, katledilenlerin olaya karışmış olma iddiası, sadece mağdurları değil, ailelerini de derinden yaralamıştır. Güvenlik güçlerinin birçok değerlendirilmemiş imkanla erken müdahalesi bu cinayetleri engelleyebilirdi.

Tüm katledilen ailelerine başsağlığı dileklerimizi iletiyoruz. Bilmelidirler ki; onların arkasındayız ve bu korkunç olayların açıklığa kavuşturulmasını sağlayacağız.

Almanya'da yaşayan Müslümanlar olarak olağanüstü derecede endişeliyiz ve bugünlerde güvensizliğin verdiği baskı ve korku duygularıyla yaşıyoruz. Aralarında binlerce Müslüman ve Türk'ün isminin ve kuruluşunun yer aldığı ölüm listesinin varlığı, kendi isminin veya kuruluşunun adının hedef kişi veya kurum olarak listede bulunup bulunmamasından haberdar olunmamasının acizliği, korkuya yol açmakta, endişeyle karşılanmaktadır.

Solingen ve Mölln yaraları, Marwa Sherbini'nin mahkeme salonunda öldürülmesi, göç-

menlerin ev ve camilerinin kundaklanması ve en sonunda akıl almaz kanlı Nazi cinayetleri serisinden sonra tekrar açılmıştır.

Gelinen noktada akla şu soru gelmektedir: Aşırı sağcılığı ve terörizmi ülkemizde kim besliyor?

Olaylara oldukça uzun bir süre uzaktan bakıldı. Hayal ürünü İslam tehlikesinin gölgesinde aşırı sağ engelsiz bir şekilde yayılabildi. İyi maksatlarla ortak yaşamın geliştirilmesi hedefi için sürdürülmüş Alman Milli Uyum Planı ve Alman İslam Konferansı, Müslümanlar hakkındaki bozuk resmi değiştirememiştir. Çünkü güvenlik tartışmaları bu sürece üstün gelmiştir.

Yanlış uyum politikası, Türk ve Müslümanların zorunlu evlilik, başörtüsü yasağı veya Almanya'nın İslamlaştırılması konuları bağlamında sorunsallaştırılması, Türk vatandaşlarının aile birleşiminin zorlaştırılması gibi tartışmalar Alman halkının büyük bir kısmının İslam ve Müslümanları tehlike olarak algılamasını sağlamıştır.

Uyum sorununu konu alan medyadaki tek taraflı haberler sonuç olarak Türklerin ve İslam'ın olumsuz imajına genel olarak destek olmuştur.

Bundan başka aşırı sağcıların, göçmenler, Müslümanlar ve İslam'a karşı fikir, tehdit, kin ve kışkırtmaları düşünce özgürlüğü bahanesiyle Müslüman karşıtı internet sayfalarında yayılmıştır. Demokrasi,eşitlik ve azınlıkların toplumdaki katılım şanslarının artması için mücadele eden insanlar, aşırı sağcılar tarafından alaylı olarak ve „saflar" anlamında "iyi insanlar" olarak yadırganmakta ve karalanmaktalar. Oysa amellerimizde iyiyi takip etmek hepimizin hedefi olmalıdır.

Aşırı sağcılık ve ırkçılık mevcut destekleyici ortamda büyüyebilmiştir ve aşırı sağcı kundakçılar ideolojilerini haklı gösterme imkanı bulmuşlardır. Son 10 yıl içinde aşırı sağcılık; çoğu insanlarınhiç bu boyutlara ulaşabilceğini düşünümediği seviyeye gelmiştir. Boyutları görülemeyecek kadar dev bir örgü ve korunaklı bir yapıdaki terör ağı oluşmuş ve muhtemelen güvenlik kurumlarına sızmıştır. Bu durum sadece göçmen ve Müslümanları değil, demokrasimizi de tehdit etmektedir.

Müslümanlar Koordinasyon Kurulu olarak, aşırı sağın toplum ve politika için yarattıkları tehlikelere sürekli dikkat çektik ve maalesef (bunların) pek çoğu sağır kulaklara çarpmıştır. Müslüman sivil toplum örgütleri ve temsilcileri olarak, seri cinayetlerin açıklığa kavuşması gerekliliğini acil bir ihtiyaç olarak görmekteyiz. Ülkemizdeki etnik ve dini çeşitlilik; bir zenginliktir ve korunması gereklidir. Bu çeşitliliğe farklı renk, farklı din ve farklı hayat tarzına sahip bütün insanlar dahildir.

Çeşitliliğin normalleştirilmesinin zamanıdır!

Bundan dolayı Federal Hükümete ve tüm vatandaşlara sesleniyoruz;

Ülkemizin itibarı ve ilerlemesi için çeşitlilik çok önemlidir; bu sebepten dolayı herkesin farklı insanları kabul etmeyi teşvik eden bir kültürün gelişmesineve uygun bir atmosferin oluşmasına destek vermelerini istiyoruz,

Yaygın, toplumun içine girmiş aşırı sağ düşünceye karşı, etkili önlemlerle örneğin vatandaşların aydınlatılması ve bilgilendirilmesi suretiyle, mücadele edilmesi,

Devlet teşkilatı içindeki tüm sorumluların, yanıltma, üstünü kapatma ve baştan savma iş görmeleri, kanıtları kasıtlı olarak saklı tutmayla, yanıltmalarıyla aşırı sağcı teröristleri izleme görevlerini yerine getirmemelerinin hesabının sorulması,

Teröristlerin ve bunların arkasındaki şahısların tümünün aranıp bulunması, mahkemeye çıkartılması, evlere, kişilere, camilere ve mezarlıklara yönelik (örneğin; Ludwigshafen) açıklığa kavuşmamış saldırılarla ilgili verilerin tekrar değerlendirilmesi,

Aşırı sağ görüşün okullar, kamuya yönelik alanlar ve devlet kurumlarında yayılmasına karşı mücadele edilmesi ve ilişkisi tespit edilen bu görüşteki kişilerin kurumlardan uzaklaştırılması,

Göçmen kökenlilerin ve Müslümanların gündelik ve iş hayatında, resmi makamlarda ayrımcılığa uğramasına karşı kararlı mücadele edilmesi,

İslam düşmanlığı ve aşırı sağla mücadelenin, İslam ve Müslümanlar bağlamında temel konu olarak, hem Almanya İslam Konferansı gündeminde, hem de güvenlik işbirliğinde yerini alması ve Müslümanlar ile Müslüman kurumların korunmasına yönelik önleyici tedbirlerin hayata geçirilmesi,

İslam ve Müslüman karşıtı suçların, güvenlik makamları tarafından bugüne kadar yapıldığı gibi "siyasi motifli suçlar" olarak değil, kendi başlığı altında listeye alınması.

Bu çağrıya ilk imza koyan kuruluşlar ve temsilciler sırayla belirtilmektedir. Bu belge farklı birçok iletişim yolu vasıtasıyla da imzaya açılacaktır. (www.koordinationsrat.de).

İlk imzalayanlar:

İsim veya Organizasyon

1. Koordinationsrat der Muslime (KRM) – Müslümanlar Koordinasyon Konseyi
2. DITIB Türkisch Islamische Union der Anstalt für Religion e.V. – Diyanet İşleri Türk İslam Birliği
3. VIKZ Verband der Islamischen Kulturzentren – İslam Kültür Merkezleri Birliği
4. ZMD Zentralrat der Muslime in Deutschland – Almanya'daki Müslümanların Merkez Konseyi
5. Islamrat für die Bundesrepublik Deutschland – Federal Almanya Cumhuriyeti İslam Konseyi
6. Verein unabhängiger Industrieller und Unternehmer e.V. – Müstakil Sanayici ve İşadamları Derneği
7. Deutschsprachiger Muslimkreis e.V. – Almanca Konuşan Müslüman Birliği
8. Türk UNID Türkischer Studentenverein Köln – Türk Öğrenci Derneği Köln
9. AIB Europäischer Arbeitgeber und Akademiker Verband in NRW – Avrupalı İşverenler ve NRW Akademisyenler Birliği
10. NITAB Niederrhein türkischer Akademiker Bund – Niederrhein Türk Akademisyenler Birliği

11. Türkischer Caferiten Union in Europa – Avrupa'daki Türk Caferi Birliği

12. Köln Malatyalilar Verein – Malatyalılar Derneği Köln

13. UETD Union Europäisch Türkischer Demokraten – Avrupalı Türk Demokratlar Birliği

14. IGMG Islamische Gemeinschaft Milli Görüs – İslam Toplumu Milli Görüş

15. Köln Galatasaraylilar 1997 e.V. – Galatasaraylılar Köln 1997

16. Islamische Religionsgemeinschaft Hessen – Hessen İslam Toplumu

17. ATIAD Verband türkischer Unternehmer und Industrieller in

Europa e.V. – Avrupadaki Türk Sanayici ve Girişimciler Derneği

18. AAIB Alevitisch-islamische- Union-Deutschland e.V. – Alevi İslam Birliği Almanya

19. Zentralrat der Marrokaner in Deutschland – Almanya Faslılar Merkez Konseyi

20. Islamische Gemeinschaft Jama'at-un Nur Deutschland – İslam Toplumu Almanya Nur Cemaati

21. Zentrum für Türkeistudien und Integrationsforschung – Türk Çalışmaları ve Entegrasyon Araştırma Merkezi

22. ABTTF Föderation der West-Thrakien Türken in Europa – Avrupa Batı Trakya Türk Federasyonu

23. BTEU Bund Türkisch Europäischer Unternehmer – Avrupa Girişimciler Türk Federasyonu

24. ABAF Avrupa. Ehli-Beyt. Alevi. Federasyonu. -

25. TGB Türkische Gemeinde zu Berlin e.V. – Berlin Türk Toplumu

26. Sineb El Masrar, Magazin Gazelle – Gazelle Dergisi

27. TD-Plattform e.V. -

28. IGBD Islamische Gemeinschaft der Bosniaken e.V. – Boşnak İslam Cemaati

15.01.2012 tarihli basın açıklaması

Almanya'daki Müslümanlar Koordinasyon Konseyi Neo-Nazi terörü serisini aydınlatmak için bir soruşturma komisyonu kurulmasını memnuniyetle karşılamaktadır

Soğukkanlı Neo-Nazi terörü serisinin açıklanması sonrasında birçok soru hala yanıtsız kalmıştır. Birçok insan ve siyasi çevre halen birçok haklı sebeplerle sorular sormaktadır, Almanya'da aşırı sağcı teröristler on yıldır saklanıp suçsuz insanları nasıl öldürebilmişlerdir.

Ankara Hacettepe Üniversitesi Göçmenler ve Siyasi Araştırmalar Merkezi'nin temsili bir araştırmasına göre göçmen kökenli insanların, özellikle Türk kökenli insanların Alman hükümetine karşı olan güvenleri derin bir şekilde sarsılmıştır. Bunun bir devamı olarak ise güvenlik yetkililerine karşı şüpheler artmıştır. Araştırmada"Aslında Türker için Almanya düzenli, intizamlı ve çok iyi işleyen güvenlik kurumlarına sahip bir ülkedir. Bu nedenle ankete katılanların çoğu, on yıldır bu cinayetlerin neden aydınlatılamadığını anlamamaktadırlar",tesbitinde bulunulmuştur. İsteksiz ve yavaş ilerleyen aydınlatma işlerinden dolayı, özellikle mağdurların aileleri Alman hukuk devletine olan güvenlerini kaybetmektedirler.

KRM'in sözcüsü Bekir Alboğa, "Bir araştırma komisyonunun kuruluşunu memnuniyetle karşılıyoruz. Federal Meclis'in araştırmalardaki başarısızlığın, ailelere ve kamuya aydınlatması önemli bir semboldür", şeklinde açıklama yapmıştır. Alboğa, vatandaşlarının korunması ve terör cinayetlerinin kesinlikle aydınlatılması hukuk devletinin doğasının bir parçasıdır, şeklinde sözlerine devam etmiştir.

Bu gelişmeler sonrasında İslami derneklerin camii ve cemaatlerine yapılan saldırılar ve hakaretler ile ilgili olayların bu bağlamda rakamsal olarak yeniden değerlendirilmesi talebi düşündürücüdür. Son yirmi yılda gerçekleşen suçların toplamından daha fazlasının son iki yıl içinde işlenmesi, artan sağ çevrelerde şiddete ve suç işlemeye hazır oluşun bir göstergesidir. Alboğa, "Göçmenlerin ve Müslümanların güvenlik gereksinimleri doğrultusunda, komisyonun en kısa zamanda sonuçları sunmasını ve bu bağlamda kaybedilen güvenin tekrar inşa edilmesini ümit ediyoruz", ifadeleriyle konuşmasını tamamlamıştır.

23.02.2012 tarihli basın açıklaması

Müslümanlar Koordinasyon Konseyi, Berlin'de bir anma töreninde Neo-Nazi cinayet serisi mağdurlarını anmaktadır

Köln, 23.02.2012 tarihi, Perşembe günü – Bugün bir anma töreni ile Neo-Nazi cinayet serisi mağdurları anılacaktır.

Bu anma töreni aşırı sağcı terör grubu NSU'nun mağdur ettiği insanlar adına düzenlenmiştir. NSU Almanya'da fark edilmeden göçmen kökenli insanları planlı bir şekilde Neo-Nazi düşünceleri doğrultusunda katledebiliyordu. Almanya Müslümanlar Koordinasyon Konseyi sözcüsü Bekir Alboğa, halen Almanya'da Neo-Nazi ve aşırı sağ motiflerle insanların öldürülmesini ve hemen hemen günde 3, yılda yaklaşık 900 Neo-Nazi kaynaklı suçun işlenmesini ve göçmenlere, Müslümanlara ve onların kuruluşlarına saldırılar düzenlenmesini bir dehşet olarak değerlendiriyor.

Böylece bugün bu suçlar dolayısıyla mağdur olmuş ve toplumsal zihinlerimize kazınacak olan bu insanları anacağız: Enver Şimşek, Abdurrahim Özdoğru, Süleyman Taşköprü, Habil Kılıç, Mehmet Turgut, Ismail Yaşar, Mehmet Kubaşık, Halit Yozgat, Theodoros Bulgarides ve Michele Kiesewetter.

Mağdurların ailelerine KRM olarak tekrar başsağlığı dilemek istiyoruz.

KRM sözcüsü, Bekir Alboğa, gelişen olayları şu şekilde özetlemektedir: "Aşırı sağcı suçluların engellemeden ve fark edilmeden gerçekleştirdiği eylemleri ve birçok kişiyi mağdur etmeleri bizleri derinden etkilemektedir. Aşırı sağcı terör tüm vatandaşların devlet kurumlarına olan güvenini büyük bir ölçüde zedelemiştir. Vatandaşlarını korumakla yükümlü hükümet, suçsuz ve farklı etnik köken ve dinlere mensup insanlara karşı gerçekleştirilen bu nefret dolu cinayetleri engelleyememiştir. Katledilen kişilerin baştan yargılanarak ve suç örgütlerine yakınlıkları olduğunu varsayarak araştırmaların bu yönde sürdürülmesi ve aşırı sağcı bir arka planın olabileceği ihtimalini gözardı ederek, sadece mağdurlara değil, ailelerine hakaret edilmiş küçük düşürülmüşlerdir. Güvenlik güçleri eline geçen fırsatları zamanında değerlendirseydi, bu cinayetler engellenebilirdi."

Müslümanların Koordinasyon Konseyi bu bağlamda, 23 Kasım 2011 tarihinde Alman hükümetine ve Alman kamuoyuna açık bir mektup ile seslenmiştir, bu mektup birçok İslami topluluk ve birçok farklı göçmen organizasyonu tarafından imzalanmıştır.

Bekir Alboğa sözlerine şöyle devam etti: "Müslümanlar Koordinasyon Kurulu olarak, aşırı sağın toplum ve politika için yarattığı tehlikelere sürekli dikkat çektik ve maalesef (bunların) pek çoğu duymazlıktan gelindi. Müslüman sivil toplum örgütleri ve temsilcileri olarak, seri cinayetlerin açıklığa kavuşması gerekliliğinin ötesinde acil bir eyleme ihtiyaç olduğunu görmekteyiz."

Neo-Nazi terör grubunun mağdurları, Mölln ve Solingen'den sonra bir ibret anıtı olarak Alman tarihinde yerlerini alacaklardır, bununla birlikte bizler sağ terörü mağdurlarının tekrar anılmasına ihtiyaç kalmamasını umuyoruz. Aslında bu tür eylemlerin sürekli tekrarlanması Neo-Nazi düşüncesinin toplumdan ilelebet uzaklaştırma çabalarının başarılı olmadığını göstermektedir.

Alboğa ayrıca, ''Federal Alman Meclisi'nin bir araştırma komisyonunu kurması ve bugünkü merkezi anma töreni, tüm Alman toplumunun ırkçılığa ve yabancı düşmanlığına karşı bir sembolü olarak görülebilir. Ancak aşırı sağcı suçları nihai bir şekilde yok etmek için, bu yeterli olmayacaktır. Demokratik bir hukuk düzeninin korunabilmesi için, aşırı sağcı radikalliğin kabul gördüğü zeminin kurutulması gerekmektedir",açıklamasında bulundu.

Alboğa, ''Yeni atanan cumhurbaşkanının çeşitliliği ile topluluğumuzun birlikteliğini ve kaynaşmasını desteklemesini ümit ediyoruz. Göçmen ve Müslümanlar da dâhil olmak üzere, vatandaşlık haklarının teşviki ve bu çerçevede aynı şekilde Müslümanların da dini özgürlüklerine kavuşması cumhurbaşkanımız için önem arz etmelidir. Ülkemizdeki etnik ve dini çeşitlilik bir kazançtır ve korunması gereklidir. Buna İslam da dâhildir." ifadeleriyle konuşmasını tamamlamıştır.

28.05.2012 tarihli basın açıklaması

Unutamayız, unutmak istemiyoruz, görmemezlikten gelmek ve suskun kalmak istemiyoruz!

Genç ailesiyle birlikte, Solingen kenti sakinleri ve tüm Almanya ile dayanışma içinde cemiyetlerimizde bu kalleş, hain ve trajik kundaklamanın mağdurlarını anıyoruz. Üzüntülüyüz ve 29 Mayıs 1993 tarihinde beş Türk kızın ve bir kadının hayatlarının çalındığını hatırlıyoruz. 1990'lı yıllarda, aşırı sağcı şiddetin en üst düzeyde olduğu dönemde vuku bulan bu korkunç tecrübe, Alman toplumunun ve burada yaşayan göçmenlerin ortak hafızlarında silinmez bir iz bırakmıştır.

Solingen saldırısı, yabancıların sürekli Alman toplumu için bir tehlike oluşturduğu söylemlerinin revaç gördüğü bir esnada gerçekleştirilmiştir. Korkular körüklenerek, "yabancılaşma" , "devlet iflasın eşiğinde", "gemi batmak üzere" gibi düşüncesizce sarf edilen sözlerle aşırı sağ düşüncesi ve önyargılar toplumda kabul görür hale gelmiştir. "Yabancılara ve sığınmacılara" karşı estirilen bu soğuk ve korku dolu atmosferde, aşırı sağcılar kendilerini haklı görmeye başlamış ve toplumda bugünkü acı sonuçları doğuran bir hareketlilik yaşanmış ve yabancı düşmanlığı ivme kazanmıştır. Özellikle bu durum, toplumdaki gelişmeler için yıkıcı nitelikte olmuştur.

Evrensel insan haklarının, özgürlüklerin ve kişisel hürriyetin bütün toplumu kapsaması için mücadelenin önem kazandığı bir dönemde insana karşı düşmanlık beslemek, nefret ve şiddet eylemlerine yer yoktur. Bir taraftan aşırı sağcı ve insana karşı düşmanlık beslemek gibiı düşünceleri toplumun dışına atma mücadelesi devam ederken, aynı zamanda verilen bu mücadeleye orantılı bir şekilde sorun toplum içerisinde devam etmektedir .

Bundan dolayı ki, "yabancıyı da" toplumun doğal, eşit ve değerli bir ünitesi olarak algılayan, insanları aydınlatan ve insana bakış açısından toplumun bütününe olumlu bir yön verme vazifesi gören, olumlu bir insan anlayışına zemin sağlayacak alt yapı ve aktörlere ihtiyaç duyulmaktadır.

Anlaşılan o ki kapsamlı toplumsal yapılar ve süreçler, olumsuz çağrışımlı tartışmalar, olumsuz damgalayıcı sosyopolitik yerleştirmeler ile aşırı sağcı, toplumun marjinalleş-

tirilmiş kesimlere karşı uygulanan şiddet ve nefret olaylarının arasında dolaysız etkileşimler vardır.

DITIB-Federasyonun Başkanı Prof. Ali Dere ise, bu bağlamda şunları söylemiştir: "Bu insanlık dışı eylem kişisel, ailevi ve sosyal yaşamda, bu tür eylemlerin azami derecedeki yıkıcı etkisini gözlerimizin önüne sermektedir. Bu son olay, yani Solingen saldırısı, toplumsal, siyasi ve medya çevrelerinde sürdürülen tartışmaların toplumun barışını ve huzurunu geriye döndürülemez bir biçimde etkilediğini hatırlatmaktadır; ve bunun neticesinde sağcı fikir ve kışkırtma yöntemlerinin toplumda gelişmesine, hoşgörüyle karşılanmasına ve hatta normal görülmesine yol açılmaktadır. Bu noktadan ve güncel gelişmeler doğrultusundan hareket ederek, şaşkınlığımızı ve çaresizliğimizi aşıp toplumda bu yanlış gelişmeleri tartışmak ve düşüncelerimizi paylaşmamız gerekir.

Bu tür olaylar ile ilgili geniş çaplı toplumsal bir tartışma acil bir ihtiyaçtır, çünkü toplumda huzurlu bir yaşam ancak toplumumuzun etik değerlerinin öne çıkarılıp, yaşanmasıyla mümkündür. Karşılıklı saygı, karşılıklı farkındalık ve toplumsal empati gibi değerler hem dinin hem de demokrasinin sahip olduğu ortak değerlerdir ve tarihten ders alabilmek, bu olaylar çerçevesinde büyük önem kazanmaktadır.

Siyaset, medya ve toplumu, insan sevgisine dönüş ve vurgu yapmaya, empati ve dürüstlüğe, sosyal dengeye ve toplumda dışlanmış, haksızlığa uğramış ve zayıflara karşı adalete davet ediyorum. Çünkü her millet, her topluluk en zayıf üyesi kadar güçlüdür. Bu bizim ölçümüz olmalıdır.

Genç ailesinin, beş ferdinin anlamsız ölümü bize bunu hatırlatıyor ve bizi bu hususta uyarıyor . Solingen kundaklamasının mağdurlarını da dualarımıza dâhil etmek istiyoruz ve mağdur ailelere sabır ve Allah'ın yardımlarını diliyoruz.

Yönetim Kurulu
DITIB-Federasyonu

Kaynaklar:

- Christiane Kohl: Neo-Nazi-Anschlagsserie und der Verfassungsschutz: 24 Aktenordner - und nichts fiel auf. (Neo-Nazi saldırı serisi ve Anayasa Koruma: 24 dosya klasörü – ve hiçbir şey dikkatimizi çekmemiştir) : Süddeutsche Zeitung, 14 Kasım 2011.
- Verfolgung Thüringer Rechtsextremer. Innenminister zweifelt an eigenen Behörden.(Thüringen'li aşırı sağcıların takibi. İçişleri bakanı kendi yetkililerinden şüpheleniyor): faz.net. 12 Kasım 2011.
- Rechtsextreme Terrorzelle: Früherer Bundesrichter Schäfer soll Rolle der Behörden klären. Ex-Verfassungsschützer erhebt Vorwürfe gegen Polizei. (Aşırı sağ terör hücresi: Eski Federal yargıç Schäfer'in yetkililerin rolünü açıklaması gerekiyor. Eski Anayasa Koruması polislere karşı iddialarda bulunuyor) MDR, 15 Kasım 2011.
- Günther Lachmann, Florian Flade: Rechter Terror: Die mögliche Verbindung der Täter zum Geheimdienst. „Legale illegale Papiere" sichergestellt. (Sağ terörü: Failler in gizli servisle olası bağlantısı. "Yasal yasadışı kâğıtlar" sağlanmıştır.): Welt Online. 13 Kasım 2011.
- „Zwickauer Trio": Thüringer SEK kurz vor Zugriff „zurückgepfiffen". ("Zwickau üçlüsü": Thüringen'li SEK yakalamaya yakın "geri çağrılmıştır".) MDR, 18 Kasım 2011.
- NSU-Ermittlungen: Verfassungsschutz führte drei V-Leute im Umfeld des Terror-Trios. (NSU Araştırmaları: Anayasa Koruma Dairesi, üç ajanı terör üçlüsünün çevresinde konuşlandırmıştır): Spiegel Online. 19 Kasım 2011.
- Pannen bei Neo-Nazi-Fahndung: Thüringer Minister attackiert Ermittler. (Neo-Nazi aramalarındaki hatalar: Thüringen'li Bakan soruşturmacılara saldırıyor): Spiegel Online. 16 Kasım 2011.
- Thüringer Verfassungsschutz: Pleiten, Flops und Pannen, (Thüringen Anayasa Koruma: Hatalar, yanılgılar ve kazalar) Spiegel Online, 19 Aralık 2011.
- "Nationalsozialistischer Untergrund": Verfassungsschützer womöglich in "Dö-

ner-Mord" involviert. ("Nasyonal sosyalist arka plan": Anayasa Koruması büyük bir ihtimal ile "döner cinayetlerine" karışmışlar): FAZ. 14 Kasım 2011.

- Neo-Nazi-Mordserie: Niedersachsen räumt Panne bei Terrorfahndung ein. (Neo-Nazi cinayet serisi: Aşağı Saksonya terör aramalarında hataya düşüyor): Süddeutsche Zeitung. 16 Kasım 2011.
- "Beweismittel gegen Zwickauer Zelle vernichtet", ("Zwickau hücresine karşı deliller imha edilmiştir") Frankfurter Rundschau, 23 Aralık 2012.
- "Chaos und Streit bei Ermittlungen zu NSU-Morden"("NSU cinayetleri araştırmasında kaos ve kavga"), Süddeutsche Zeitung, 05 Mayıs 2012.
- „Eine Bande aus den Bergen Anatoliens" ("Anadolu'nun dağlarından bir çete"), taz, 21 Kasım 2011.
- Severin Weiland: Zwickauer Zelle: Republik im Schockzustand. (Zwickau hücresi: Ülke şokta): Spiegel Online. 13 Kasım 2011.
- Attentat in Norwegen: Welche Gefahr droht in Deutschland durch radikalisierte Einzeltäter? (Norveç'te saldırı: Almanya'yı radikal bireysel saldırıcılardan ne gibi tehlike bekliyor): Der Tagesspiegel. 24 Haziran 2011.
- Terror-Enthüllungen: Thüringen stoppt bundesweite Imagekampagne. Bundesanwaltschaft war „überrascht". (Terör açıklamaları: Thüringen Almanya genelinde imaj kampanyasını durduruyor. Federal Başsavcılığı „şaşırmıştı"): Spiegel Online. 17 Kasım 2011, 25 Kasım 2011 tarihinde indirilmiştir.
- Markus Horeld: Rechtsterrorismus: Das Vertrauen in den Rechtsstaat ist erschüttert. (Sağ terörizmi: Hukuk devletine olan güven zedelenmiştir): Zeit Online. 14 Kasım 2011.
- Yassin Musharbash: Sicherheitsbehörden in der Kritik: Was die Geheimdienste ändern müssen. (Güvenlik yetkilileri eleştiri altında: Gizli servis neleri değiştirmesi gerekiyor): Spiegel Online. 18 Kasım 2011.
- Nils Minkmar: Geheimdienste: Hauptsache, es macht peng! (Gizli servisler: en önemlisi Peng sesi çıkartmasıdır!): FAZ. 20 Kasım 2011

- "Schily gibt schweren Irrtum zu", ("Schily ağır hatasını itiraf ediyor") Tagesspiegel, 19 Nisan 2012.
- Gedenken an die Opfer rechter Gewalt, (Sağcı şiddetin mağdurlarını anma) Die Zeit 13 Kasım 2011.
- Bundestag bittet Angehörige der Opfer um Verzeihung, (Federal Meclis mağdurların ailelerinden af diliyor) Die Zeit 22 Kasım 2011.
- Opfer des Rechtsterrors: Merkel bittet Angehörige um Verzeihung, (Sağ terör mağdurları: Merkel ailelerden özür diliyor) Spiegel 23 Şubat 2012.
- John fordert mehr Hilfe für Angehörige der NSU-Opfer, (John NSU mağdurlarının aileleri için daha fazla yardım talep ediyor) Die Welt 22 Şubat 2012.

Bilimsel Araştırmalar:

- Deutsche Zustände: Das entsicherte Jahrzehnt, von Heitmeyer (IKG). (Almanya'daki durumlar: Kildi açılan on yıl)
- Schmidt-Denter, U. (2011). Die Deutschen und ihre Migranten – Ergebnisse der europäischen Identitätsstudie. Weinheim: Beltz/Juventa. (Almanlar ve göçmenleri – Avrupa kimlik araştırmasının sonuçları)
- Sinus-Milieustudie "Diskriminierung im Alltag, Wahrnehmung von Diskriminierung und Antidiskriminierungspolitik in unserer Gesellschaft" (2009) herausgegeben von der Antidiskriminierungsstelle des Bundes (ADS) (Sinus Çevre araştırması, "Günlük yaşamda farklı davranışlar, farklı davranışın algılanması ve toplumumuzda farklı davranışa karşı siyaset")
- Studie: "Rassistische Neo-Nazi-Morde in Deutschland: Eine Studie zur Gefühlslage und Meinungen der türkischen Migranten" – Data 4U, Hacettepe Universität im Januar 2012 (Araştırma: "Almanya'da ırkçı Neo-Nazi cinayetleri: Türk göçmenlerin duygusal durumları ve düşünceleri hakkında araştırma")

Koordinationsrat der Muslime (KRM)
Coordination Council of Muslims (CRM)
Müslümanlar Koordinasyon Konseyi (KRM)

Korrespondenzadresse | Postal address | Yazışma Adresi:
Türkisch-Islamische Union der Anstalt für Religion e.V.
Subbelrather Str. 17 · 50823 Köln
Tel: +49 221 869970
Fax: +49 221 8699791
info@koordinationsrat.de